

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 28 Ocak – 15 Şubat 2010	Yayımlandığı Tarih 16 Şubat 2010	Sayı 436
---	--	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [28/1/2010 Tarih ve 5951 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun](#)
(R.G. 5 Şubat 2010 – 27484)
- [Kamu Kurum ve Kuruluşlarındaki Geçici Mahiyetteki İşleri Yürütmek Üzere Geçici Personel İstihdamı ve Bu Personele Ödenecek Ücretler Hakkında 2009/15759 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#)
(R.G. 4 Şubat 2010 – 27483)
- [Ekli Listede İmza Yeri ve tarihleri İle Adları Yazılı Anlaşmaların Yürürlüğe Girdiği Tarihlerin Aynı Listede Belirtildiği Şekilde Tespit Edilmesi Hakkında 2009/15740 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#) (R.G. 10 Şubat 2010 – 27489)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan 18.01.2010 Tarih ve 55 Nolu Yargıtay Üyeliğine Seçme Kararı](#)
(R.G. 28 Ocak 2010 – 27476)
- [Tasfiye Tüzüğü'nün Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tüzük](#)
(R.G. 5 Şubat 2010 – 27484)
- [Posta Tüzüğü'nde Değişiklik Yapılmasına Dair Tüzük](#)
(R.G. 5 Şubat 2010 – 27484)
- [Aklama Suçu İncelemesi Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 5 Şubat 2010 – 27484)
- [Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 5 Şubat 2010 – 27484)
- [Adalet Bakanlığı Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 14 Şubat 2010 – 27493)
- [Yurtdışında Sürekli Görevlendirilecek Personel Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 30 Ocak 2010 – 27478)
- [Elektronik Haberleşme Hizmetlerinin Yürütülmesinde Geçiş Hakkına Dair Yönetmelik](#) (R.G. 3 Şubat 2010 – 27482)
- [Başbakanlıktan “Sendikal Gelişmeler Doğrultusunda Alınacak Önlemler” Konulu 2010/2 Sayılı Genelge](#)
(R.G. 30 Ocak 2010 – 27478)

- [Başbakanlıktan “Kamu Diplomasisi Koordinatörlüğü” Konulu 2010/3 Sayılı Genelge](#) kimler (R.G. 30 Ocak 2010 – 27478)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan Ağustos 2009 Dönemi Sonuna Kadar Sürelerini Bitirip Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu’na Yükseltilmelerine Karar Verilen Adli Yargı Hâkim, Cumhuriyet Başsavcısı ve Savcıları İle İdari Yargı Hâkimlerine Ait Sıra Defteri](#) (R.G. 12 Şubat 2010 – 27491)
- [Kültür ve Turizm Bakanlığında 5 Adet İlke Kararı](#) (R.G. 29 Ocak 2010 – 27477)
- [Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden 2 Adet Karar](#) (R.G. 29 Ocak 2010 – 27477)
- [Yargıtay 19. Hukuk Dairesinden 4 Adet Karar](#) (R.G. 29 Ocak 2010 – 27477)
- [Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden 5 Adet Karar](#) (R.G. 4 Şubat 2010 – 27483)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Yerlikaya/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Başaran/Türkiye Davası\)](#)
- [İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Teleghanı VD/Türkiye\)](#)
- [Maliye Bakanlığında Parasal Sınırlar ve Oranları Hakkında Genel Tebliğ \(Sayı: 2010/1\)](#) (R.G. 29 Ocak 2010 – 27477)
- [Maliye Bakanlığında 2010 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Tebliği \(Sıra No: 6\)](#) (R.G. 29 Ocak 2010 – 27477)
- [Adalet Bakanlığında Adalet Bakanlığına Ait Depo Ve Garajlarda Muhafaza Edilen Mahcuz Mallar İçin Alınacak Ücret Tarifesi Hakkında Tebliğ](#) (R.G. 7 Şubat 2010 – 27486)
- [Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünden 2010 Yılı Noterlik Ücret Tarifesi](#) (R.G. 12 Şubat 2010 – 27491)
- [Adalet Bakanlığında 1 Adet İlân](#) (R.G. 3 Şubat 2010 – 27482)
- [Adalet Bakanlığında 1 Adet İlân](#) (R.G. 4 Şubat 2010 – 27482)
- [Adalet Bakanlığında münhal Noterlikler İlânı](#) (R.G. 9 Şubat 2010 – 27488)
- [Başbakanlık Vakıflar Genel Müdürlüğünden İlân](#) (R.G. 13 Şubat 2010 – 27492)
- [Adalet Bakanlığında 1 Adet İlân](#) (R.G. 13 Şubat 2010 – 27492)
- [2010 Ocak Ayında Vefat Eden, Meslekten Ayrılan veya İsteği Üzerine Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılara Ait Liste](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanun

AMME ALACAKLARININ TAHSİL USULÜ HAKKINDA KANUN İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5951

Kabul Tarihi: 28/1/2010

MADDE 1 – 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 58 inci maddesinin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – 6183 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “31/12/2009” ibaresi “31/12/2014” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3 – 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifinin “XI- Finansal faaliyet harçları” bölümünün (1) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve (2) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“1. Banka kuruluş ve faaliyet izin belgeleri:

a) Türkiye’de kurulan bankalar ile yabancı bankalarca Türkiye’de açılan

Merkez Şubelere ilişkin izin belgeleri (her yıl için) 200.000 TL

b) Serbest bölgelerde faaliyet göstermek üzere kurulan bankalar ve açılan yabancı banka şubelerine ilişkin belgeler (her banka, her şube ve her yıl için) 200.000 TL

c) Bütün bankaların, serbest bölgelerdekiler de dahil olmak üzere açılan şubeleri (yabancı bankalarca serbest bölgelerde açılan şubeler hariç) için düzenlenen belgeler (her şube ve her yıl için) bir önceki takvim yılı başındaki nüfusa göre;

Nüfusu 5.000’e kadar olan belediyelerde 12.000 TL

Nüfusu 5.000 ila 25.000 arasında olan belediyelerde 36.000 TL

Nüfusu 25.000’den fazla olan belediyeler ile serbest bölge sınırları içinde 48.000

TL”

MADDE 4 – 5/5/1983 tarihli ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununun 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bakanlık; yetkili sendikanın belirlenmesinde ve istatistiklerin düzenlenmesinde, 1/8/2010 tarihinden itibaren kendisine gönderilen üyelik ve istifa bildirimleri ile Sosyal Güvenlik Kurumuna yapılan işçi bildirimlerini esas alır. Bu tarihe kadar Bakanlıkça yayımlanmış bulunan en son işçi ve üye istatistikleri geçerlidir.”

MADDE 5 – 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanununun 53 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (B) bendine aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“f) Kısa çalışma başvurularında talebin uygunluğunun tespiti için Bakanlık tarafından 6245 sayılı Harcırah Kanunu kapsamında yapılan ve usul ve esasları Bakanlık ile Kurum tarafından müştereken belirlenen giderlerden,”

MADDE 6 – 4447 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “2008 ve 2009” ibaresi “2008, 2009 ve 2010” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 7 – 4447 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Nisan ayına” ibaresi “Ekim ayına”, “31/12/2009 tarihine kadar” ibaresi “31/12/2010 tarihine kadar”, ikinci cümlesinde yer alan “31/12/2009 tarihini 30/6/2010 tarihine kadar” ibaresi “31/12/2010 tarihini 30/6/2011 tarihine kadar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 8 – 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12 – Türkiye dışında ikamet eden yabancılar, çalışma izni başvurularını buldukları ülkelerdeki Türkiye Cumhuriyeti temsilciliklerine yapar. Temsilcilikler bu başvuruları doğrudan Bakanlığa iletir. Bakanlık ilgili mercilerin görüşlerini alarak 5 inci maddeye göre başvuruları değerlendirir; durumu uygun görülen yabancılar çalışma izni verir. Bu izin, çalışma vizesi ve ikamet izninin alınması halinde geçerlilik kazanır. Çalışma izin belgesini alan yabancıların, bu belgeyi aldıkları tarihten itibaren en geç doksan gün içinde

ülkeye giriş vizesi talebinde bulunmaları, ülkeye giriş yaptıkları tarihten itibaren en geç otuz gün içinde İçişleri Bakanlığına ikamet tezkeresi almak için başvurmaları zorunludur.

Türkiye'de geçerli ikamet izni olan yabancılar veya bunların işverenleri başvurularını Bakanlığa yurt içinden de yapabilir.

Mesleki hizmetler kapsamında çalışacak yabancılarla akademik ve mesleki yeterlilik ile ilgili işlemleri tamamlanıncaya kadar, ilgili mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla bir yılı geçmemek üzere ön izin verilebilir.

Mesleki eğitim alanı dışında istihdam edilecek yabancı uyruklu personel için bu Kanunda belirtilen görüşler alınmaz. Bu kişiler, akademik ve mesleki yeterlilik ile lisans talep ve yeterlilik uygulamasına tabi değildir.

Çalışma izinleri, ikamet sahibi yabancılar veya bunların işverenlerinin Bakanlığa yazılı talebi üzerine, bu Kanun ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmelik hükümlerine göre verilir ve uzatılır.

Usulüne uygun olarak yapılan başvurular, belgelerin tam ve eksiksiz olması kaydıyla Bakanlık tarafından en geç otuz gün içinde sonuçlandırılır."

MADDE 9 – 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanununun 13 üncü maddesinin altıncı ve sekizinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İşgücü yetiştirme faaliyetleri ve sonuçları Denetim Kurulu tarafından denetlenir. Denetim Kurulu; Kurul başkanının onayıyla, biri Kurum temsilcisi, diğeri Kurul üyesi diğerkurum ve kuruluş temsilcileri arasından seçilecek bir üye olmak üzere iki üyeden oluşur. İhtiyaç duyulması hâlinde birden fazla Denetim Kurulu oluşturulabilir. Denetim raporları Kurula bildirilir."

"Kurum tarafından; Kurul üyelerine yılda dörtten, Yürütme Kurulu üyelerine ayda ikiden fazla olmamak üzere her toplantı için (3000) gösterge rakamını geçmeyecek şekilde Kurum Yönetim Kurulunca belirlenecek gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutar üzerinden toplantı ücreti ödenir. Denetim Kurulu üyelerine ise ayda otuz işgücü yetiştirme kursunu geçmemek üzere denetlenen kurs başına (300) gösterge rakamını geçmeyecek şekilde Kurum Yönetim Kurulunca belirlenecek gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak tutar üzerinden denetim ücreti ödenir. Bu ödemeler, damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmaz. Birden fazla kurul üyesi olanlar bu ödemelerin en fazla birinden yararlanır."

MADDE 10 – 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan "31/12/2009" ibaresi "31/12/2012" şeklinde ve 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (h) bendinde yer alan "31/12/2004 tarihine kadar tamamlananlar için 31/12/2009" ibaresi "31/12/2007 tarihine kadar tamamlananlar için münhasıran 4 üncü maddenin uygulaması açısından 31/12/2012" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 11 – 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 26- 4 üncü maddenin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri kapsamındaki sigortalı ve hak sahiplerine;

a) 2010 yılı başından önce bağlanmış gelir ve aylık tutarları, dosya bazında ödenmesi gereken miktar esas alınmak kaydıyla;

1) 2010 yılı Ocak ödeme döneminden geçerli olmak üzere 60 TL tutarında artırılır. Ancak, bu artış tutarının 55 inci madde gereğince yapılması gereken artış tutarından az olması halinde 55 inci maddeye göre artırılarak ödenir.

2) 2010 yılı Temmuz ödeme döneminden geçerli olmak üzere, 55 inci maddeye göre 2010 yılı Temmuz ayı ödeme dönemine ait artış oranında artırılarak ödenir.

b) 2010 yılında bağlanacak malullük, yaşlılık veya ölüm aylıklarınının 27 nci, 29 uncu, 33 üncü ve geçici 2 nci maddelere göre 2010 yılı Ocak ayı itibarıyla hesaplanan aylık tutarları, (a) bendinde belirtilen şekilde artırılarak ödenir.

c) İş kazaları ile meslek hastalıkları sigortasından hak kazanılan gelirlere esas günlük kazanç hesabına giren;

1) Son takvim ayı 2010 yılının birinci yarısına ait olanlara bağlanacak gelirler birinci fıkranın (a) bendinin (1) numaralı alt bendine göre,

2) Son takvim ayı 2010 yılının ikinci yarısına ait olanlara bağlanacak gelirler sadece birinci fıkranın (a) bendinin (2) numaralı alt bendine göre,

artırılarak ödenir.

d) Birinci fıkranın (a) bendinin (1) numaralı alt bendine göre yapılacak artış tutarı;

1) İş kazaları ve meslek hastalıkları sigortasından sürekli iş göremezlik geliri almakta olanlara, gelir bağlanmasına esas olan sürekli iş göremezlik derecesi oranında,

2) Ölüm dosyalarında hak sahiplerinin hisseleri oranında,

3) Yabancı ülkelerle akdedilen sosyal güvenlik sözleşmeleri uyarınca kısmi gelir veya aylık alanlara, ülkemiz mevzuatına tabi olarak geçen prim ödeme gün sayılarının, sosyal güvenlik sözleşmesine göre nazara alınan toplam prim ödeme gün sayısına olan oranına göre, uygulanır.

e) Birinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen şekilde artırılan gelir ve aylıklar, 2010 yılında bu maddede belirtilen artışlar dışında 55 inci maddeye göre ayrıca artırılmaz.”

MADDE 12 – 2/7/2008 tarihli ve 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanununun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “sosyal güvenlik kuruluşlarına olan borçlarına” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 3 üncü, 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun geçici 5 inci maddeleri kapsamında uzlaşma sağlanmış borçları ile bu maddeler kapsamındaki kuruluşlara olan ve 31/12/2006 tarihi itibarıyla tahakkuk etmiş ve uzlaşma sağlanmamış olan borçlarına” ibaresi eklenmiş, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“(4) Bu maddenin ikinci fıkrası kapsamındaki borçlardan 1/3/2010 tarihinden önce doğmuş olanlar ile bu tarihten önce Hazinece verilen garantilerden veya ikrazen kullandırılan kredilerden kaynaklanan 4749 sayılı Kanun kapsamındaki Hazine alacakları için yapılacak kesintilerin genel bütçe vergi gelirleri tahsilâtı toplamı üzerinden, il özel idareleri ve belediyeler adına aylık olarak ayrılacak tutara oranı, yüzde 40’ı aşamaz.

(5) Yapılacak kesintilerin oranlarını; alacakların nev’ine, alacaklı kuruluşlara, belirlenecek kriterler çerçevesinde borçlu kuruluşları borç ödeme kapasitelerine göre gruplandırmak suretiyle ayrı ayrı veya topluca tespit etmeye, kesinti ve mahsup işlemlerine ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu yetkilidir.”

MADDE 13 – 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun geçici 5 inci maddesi ile 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun geçici 6 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1 – Türkiye İş Kurumu tarafından, 25/8/1999 tarihli ve 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu uyarınca sigortalı işsizlere 1/10/2008 ila 1/9/2009 tarihleri arasında yapılan işsizlik ödeneği ödemeleri üzerinden damga vergisi hesaplanmaz; vergi cezası, gecikme faizi ve gecikme zammı aranmaz; tahsil edilmiş tutarlar iade edilmez.

GEÇİCİ MADDE 2 – Bu Kanunun 3 üncü maddesi ile 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifinin “XI- Finansal faaliyet harçları” bölümünün (1) numaralı bendinde yapılan değişiklik 2010 yılında tahakkuk ettirilmiş harçlar için de uygulanır ve aradaki farka isabet eden harç tutarı bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla tahakkuk ettirilmiş sayılarak bir ay

içinde ödenir. Kanunun yayımı tarihi itibarıyla faaliyette bulunan tüm bankaların serbest bölgeler dışındaki şubelerine ait belgelere ilişkin yıllık harçlar 2010 yılı için bu Kanunun yayımı tarihi itibarıyla tahakkuk ettirilmiş sayılarak bir ay içinde ödenir.

MADDE 14 – Bu Kanunun;

- a) 2 nci maddesi 31/12/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - b) 7 nci, 10 uncu ve 11 inci maddeleri 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - c) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 15 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

4/2/2010

[R.G. 5 Şubat 2010 – 27484]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı : 2009/15759

Ekli “Kamu Kurum ve Kuruluşlarındaki Geçici Mahiyetteki İşleri Yürütmek Üzere Geçici Personel İstihdamı ve Bu Personele Ödenecek Ücretler Hakkında Karar”ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının görüşüne dayanan Devlet Bakanlığının 7/12/2009 tarihli ve 15300 sayılı yazısı üzerine, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (C) fıkrası ile 3/5/2004 tarihli ve 2004/7898 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan “Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar”a göre, Bakanlar Kurulu’na 21/12/2009 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK Devlet Bak. ve Başb. Devlet Bakanı	B. ARINÇ Yrd.Devlet Bak. ve Başb.	B. ARINÇ Yrd.Devlet Bak.	M. AYDIN ve Başb. Yrd.V.
---	--------------------------------------	-----------------------------	--------------------------------

H. YAZICI Devlet Bakanı	F. N. ÖZAK Devlet Bakanı	M. Z. ÇAĞLAYAN Devlet Bakanı	F. ÇELİK Devlet Bakanı
----------------------------	-----------------------------	---------------------------------	---------------------------

S. A. KAVAF Devlet Bakanı V.	S. A. KAVAF Devlet Bakanı	C. YILMAZ Devlet Bakanı	S. ERGİN Adalet Bakanı
---------------------------------	------------------------------	----------------------------	---------------------------

M. V. GÖNÜL Milli Savunma Bakanı	Ö. DİNÇER İçişleri Bakanı V.	M. AYDIN Dışişleri Bakanı V.	M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
-------------------------------------	---------------------------------	---------------------------------	----------------------------

N. ÇUBUKÇU	M. DEMİR	R. AKDAĞ	B. YILDIRIM
------------	----------	----------	-------------

Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı

Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN
Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

T. YILDIZ
Sanayi ve Ticaret Bakanı

E. GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

B. YILDIRIM
Çevre ve Orman Bakanı V.

KAMU KURUM VE KURULUŞLARINDAKİ GEÇİCİ MAHİYETTEKİ İŞLERİ YÜRÜTMEK ÜZERE GEÇİCİ PERSONEL İSTİHDAMI VE BU PERSONELE ÖDENECEK ÜCRETLER HAKKINDA KARAR

Amaç, kapsam ve dayanak

MADDE 1 – (1) Bu Kararın amacı, kamu kurum ve kuruluşlarındaki geçici mahiyetteki işleri yürütmek üzere ekli listede kurumu, adedi ve sözleşme süresi belirtilen azami (36.215) kişinin; 3/5/2004 tarihli ve 2004/7898 sayılı Kararname ile yürürlüğe konulan “Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar” çerçevesinde, bir mali yılda onbir ayı geçmemek üzere, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (C) fıkrasına göre, 2010 yılında geçici personel olarak sözleşmeli çalıştırılmasına ilişkin usul ve esasların belirlenmesidir.

Başvuru ve aranacak şartlar

MADDE 2 – (1) Bu Karar kapsamında istihdam edilecek geçici personelin;

a) 3/5/2004 tarihli ve 2004/7898 sayılı Kararnamenin eki Esasların 1 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında yer alan (30) günlük süre içerisinde anılan maddede belirtilen ilgili kurumlara başvurusu,

b) 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin (A) bendinin (1), (4), (6) ve (7) numaralı alt bentlerinde belirtilen şartları taşıması,
gerekir.

Ücretler

MADDE 3 – (1) Bu Karara göre istihdam edilecek geçici personele, tahsil dereceleri dikkate alınmak suretiyle aşağıdaki brüt aylık ücretler ödenir.

a) Yükseköğrenim mezunlarına 21.250 gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımından elde edilecek tutar.

b) Lise ve dengi okul mezunlarına 19.275 gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımından elde edilecek tutar.

c) İlköğretim (ilkokul mezunu veya okur-yazar dahil) mezunlarına 17.275 gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımından elde edilecek tutar.

(2) Geçici personelden, bu Kararda belirtilen görevleri yapmak üzere, görevli oldukları memuriyet mahalli dışında görev yapacaklara 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre harcırah ödenir.

(3) Ceza infaz kurumları ve tutukevlerinde fiilen görev yapan geçici personel, ceza infaz kurumları ve tutukevlerinin asli personeli gibi iâşe edilir.

(4) Geçici personel, 19/11/1986 tarihli ve 86/11220 sayılı Kararname ile yürürlüğe konulan “Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliği” hükümleri çerçevesinde, Maliye Bakanlığı tarafından belirlenen usul ve esaslar dahilinde, yiyecek yardımından faydalandırılır.

(5) Geçici personele, bu Kararda belirtilen ücretler dışında herhangi bir ad altında ücret ödenemez ve sözleşmelerine bu yolda hüküm konulamaz.

(6) Bu ödemeler, sosyal güvenlik mevzuatına göre kişiden yapılacak kesintiler ile gelir ve damga vergisi dışında herhangi bir kesintiye tabi tutulmaz.

Ödeme günü

MADDE 4 – (1) Ödemeler, görevin yapılmasını müteakiben her ayın 15'inde yapılır. Hizmet sözleşmesinin sona erdirilmesi hâlinde kıst olarak hesaplanan ücret, ayrılma tarihini takip eden ayın başında ödenir.

Çalışma saatleri

MADDE 5 – (1) Geçici personelin çalışma saat ve sürelerinin belirlenmesinde, çalıştıkları kurumdaki Devlet memurları için tespit edilen çalışma saat ve süreleri uygulanır.

Başka iş yapma yasağı

MADDE 6 – (1) Geçici personel, istihdam edildiği sürece dışarıda kazanç getirici başka bir iş yapamaz.

İş sonu tazminatı

MADDE 7 – (1) 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (C) fıkrasına göre yapılan çalışmaların toplam süresi üzerinden hesaplanarak bu maddedeki esaslara göre iş sonu tazminatı ödenir.

(2) Ücretli izin süreleri dahil en az 12 ay fiilen çalışan geçici personelden;

a) Sosyal Güvenlik Kurumunca kendilerine yaşlılık veya malullük aylığı bağlanması veya toptan ödeme yapılması,

b) İlgilinin ölümü,

c) İlgilinin kendi isteği ile sözleşmeyi feshetmesi veya yenilememesi,

hâllerinden birinin vuku bulmasından dolayı hizmet sözleşmesi sona erenlere, çalışılan her bir yıl için, ayrılış tarihindeki hizmet sözleşmesinde yazılı brüt aylık ücret tutarında iş sonu tazminatı ödenir. 12 aydan artan süreler için 12 ay için hesaplanan miktardan artan süreye isabet eden tutar kadar ödeme yapılır.

(2) Bu tazminatın ödenmesinde; daha önce iş sonu tazminatı ve kıdem tazminatı ile benzeri ödemelerde değerlendirilmiş süreler dikkate alınmaz. İş sonu tazminatında dikkate alınmış süreler kıdem tazminatı ile Sosyal Güvenlik Kurumunca ödenecek ikramiye hesabında değerlendirilmez. Ölüm hâlinde, birinci fıkra uyarınca hesaplanacak tutar, ölenin kanuni mirasçılarına ödenir.

(3) Bu statüde çalışanların sözleşme koşullarına uymaması nedeniyle kurum tarafından, sözleşme hükümleri dışında herhangi bir nedenle çalışanlar tarafından, sözleşmesinin feshedilmesi veya yenilenmemesi hâllerinde iş sonu tazminatı ödenmez.

(4) İş sonu tazminatı ödemesi uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye, ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Suç sayılan fiil ve hareketler

MADDE 8 – (1) Çeşitli kanun, tüzük ve yönetmeliklerde Devlet memurları için suç sayılan fiil ve hareketler ile yaptırımlar bu Karar gereğince istihdam edilecek geçici personel için de geçerlidir.

İzinler

MADDE 9 – (1) Bu Karar gereğince istihdam edilecek geçici personele, çalıştıkları her ay için azami 2 gün ücretli izin verilebilir. Bu izinler toplu olarak da kullanılabilir.

(2) Geçici personele, resmî tabip raporu ile kanıtlanan hastalıklar için yılda 30 günü geçmemek üzere ücretli hastalık izni verilebilir. Hastalık sebebiyle Sosyal Güvenlik Kurumunca ödenen geçici iş göremezlik ödeneği ile iş kazası veya meslek hastalığı sonucu bağlanan sürekli iş göremezlik geliri ilgilinin ücretinden düşülür.

(3) Geçici personelin isteği üzerine; eşinin doğum yapması, kendisinin veya çocuğunun evlenmesi, annesinin, babasının, eşinin, çocuğunun veya kardeşinin ölümü hâlinde ve her olay için 3 gün ücretli mazeret izni verilir.

(4) Geçici personele, doğum yapmasından önce 8 hafta ve doğum yaptığı tarihten itibaren 8 hafta olmak üzere toplam 16 hafta süre ile aylıklı izin verilir. Çoğul gebelik hâlinde, doğumdan önceki 8 haftalık süreye 2 hafta süre eklenir. Ancak, sağlık durumu uygun olduğu

takdirde tabibin onayı ile geçici personel isterse doğumdan önceki 3 haftaya kadar iş yerinde çalışabilir. Bu durumda, geçici personelin çalıştığı süreler, doğum sonrası sürelerle eklenir. Yukarıda öngörülen süreler geçici personelin sağlık durumuna göre tabip raporunda belirlenecek miktarda uzatılabilir. Geçici personele, bir yaşından küçük çocuklarını emzirmeleri için günde toplam bir buçuk saat süt izni verilir. Süt izninin kullanımında annenin saat seçim hakkı vardır.

Görev yeri

MADDE 10 – (1) Geçici personel, ekli listede yer alan kamu kurum ve kuruluşlarının merkez ve taşra teşkilatları ile kamu iktisadi teşebbüsleri hariç olmak üzere bağlı ve ilgili kuruluşlarında çalıştırılabilir. Bağlı ve ilgili kuruluşlarda görevlendirilen geçici personelin ücretleri görevlendirildikleri kuruluşlar tarafından ödenir.

(2) Bu Karara göre üniversitelere tahsis edilen toplam pozisyonlarda çalıştırılacak geçici personelin sayıları üniversiteler itibariyle Devlet Personel Başkanlığınca belirlenir.

(3) Geçici personel öncelikle en son çalıştıkları illerde, bu illerde istihdamlarının mümkün olmaması hâlinde diğer illerde istihdam edilir.

Sosyal sigortaya tabi olma

MADDE 11 – (1) Geçici personel, sosyal güvenlik mevzuatı yönünden 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu hükümlerine tabidir.

Vize zorunluluğu

MADDE 12 – (1) Bu Karar uyarınca istihdam edilecek geçici personelin tip sözleşme örneklerinin Maliye Bakanlığına vize ettirilmesi zorunludur. Vize işlemi yapılmadan sözleşme yapılamaz ve herhangi bir ödemede bulunulamaz.

Atama teklifleri

MADDE 13 – (1) Devlet Personel Başkanlığınca yapılan atama teklifleri doğrultusunda, kurumlarca 30 gün içerisinde geçici personelin atama işlemleri tamamlanarak 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre ilgiliye tebliğ edilir.

İşe başlama

MADDE 14 – (1) Geçici personel, atandıkları yerin iş akitlerinin feshedildiği andaki görev yerlerinin yer aldığı mahallî sınırlar içerisinde olması hâlinde (1 inci maddede belirtilen Esasların geçici 1 inci maddesi kapsamında olanlar ise müracaat formunda belirttikleri ikametgâh adresindeki mahallî sınırlarla aynı olması hâlinde) atama emirlerinin kendilerine tebliğ edildiği günü izleyen iş günü, başka yerlerdeki görevlere atananlar ise atama emirlerinin kendilerine tebliğ tarihinden itibaren 15 günü izleyen iş günü içerisinde işe başlamak zorundadırlar.

(2) Personelin raporlu olması tebligata engel olmamakla beraber, yukarıda belirtilen süreler rapor müddetinin bitiminde başlar.

(3) Belge ile ispatı mümkün zorlayıcı sebepler olmaksızın süresi içerisinde göreve başlamayanlar ile belge ile ispatı mümkün zorlayıcı sebeplerle göreve başlamama hâli iki ayı aştığı takdirde bu kişilerin atamaları iptal edilir.

(4) Bu madde kapsamında istihdam edilenlerden herhangi bir şekilde görevinden ayrılanlar (askerlik hizmeti dolayısıyla ayrılanlar hariç) ile istihdam işlemleri tamamlanmasına rağmen göreve başlamayanlar ikinci kez bu haktan faydalanamazlar.

(5) Askerlik görevini yapmakta olanlar için bu maddenin bildirim ve diğer esaslara ilişkin süreleri terhislerini takip eden ayın başından itibaren başlar.

Devlet Personel Başkanlığına bildirim

MADDE 15 – (1) Kurumlarca, ataması yapılan personel ile ataması yapıldığı hâlde göreve başlamayan personel 30 gün içerisinde Devlet Personel Başkanlığına bildirilir. Bakanlıklarca bağlı veya ilgili kuruluşlarda görevlendirilen personel de bağlı ve ilgili kuruluşlar itibariyle ayrı ayrı elektronik ortamda adı geçen Başkanlığa bildirilir.

Sözleşmenin sona ermesi

MADDE 16 – (1) Bu Karar kapsamında istihdam edilecek geçici personelin hizmet sözleşmeleri, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu kapsamında yaşlılık veya malullük aylığına hak kazandıkları tarihte sona erer.

İstihdam yasağı

MADDE 17 – (1) Bu Karar kapsamında, özelleştirme uygulamaları sonucunda işsiz kalan ve bilahare işsiz kalacak olan işçiler dışında personel istihdam edilemez.

Değiştirilen hükümler

MADDE 18- (1) 3/5/2004 tarihli ve 2004/7898 sayılı Kararname eki “Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar”ın 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “her halükarda bir mali yıl içinde on ay geçmeyecek şekilde” ibaresi “bir mali yılda onbir ayı geçmemek üzere” şeklinde; 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerinde yer alan “(19.000)”, “(17.000)” ve “(15.000)” ibareleri sırasıyla “(21.250)”, “(19.275)” ve “(17.275)” olarak değiştirilmiştir.

Yürürlük

MADDE 19 – (1) Bu Karar, 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 20 – (1) Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

LİSTE

Kurum Adı	Adedi	Sözleşme Süresi
Adalet Bakanlığı	4.000	2010 Yılı
Milli Savunma Bakanlığı	100	2010 Yılı
İçişleri Bakanlığı	3.500	2010 Yılı
Maliye Bakanlığı	1.000	2010 Yılı
Milli Eğitim Bakanlığı	14.000	2010 Yılı
Bayındırlık ve İskan Bakanlığı	250	2010 Yılı
Sağlık Bakanlığı	2.500	2010 Yılı
Ulaştırma Bakanlığı	1.000	2010 Yılı
Tarım ve Köyişleri Bakanlığı	1.500	2010 Yılı
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı	200	2010 Yılı
Sanayi ve Ticaret Bakanlığı	100	2010 Yılı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı	50	2010 Yılı
Kültür ve Turizm Bakanlığı	500	2010 Yılı
Çevre ve Orman Bakanlığı	2.000	2010 Yılı
Yargıtay Başkanlığı	130	2010 Yılı
Danıştay Başkanlığı	60	2010 Yılı
Devlet Personel Başkanlığı	15	2010 Yılı
Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü	800	2010 Yılı

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü	10	2010 Yılı
Üniversiteler	4.500	2010 Yılı
TOPLAM	36.215	

[R.G. 4 Şubat 2010 – 27483]

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2009/15740

Ekli listede imza yeri ve tarihleri ile adları yazılı anlaşmaların yürürlüğe girdiği tarihlerin aynı listede belirtildiği şekilde tespit edilmesi; Dışişleri Bakanlığının anılan listede tarih ve sayıları belirtilen yazıları üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu'nca 4/12/2009 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK B. ARINÇ A. BABACAN M. AYDIN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet
Bakanı

H. YAZICI F. N. ÖZAK M. Z. ÇAĞLAYAN F. ÇELİK
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ S. A. KAVAF C. YILMAZ S. ERGİN
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Adalet Bakanı

M. V. GÖNÜL S. ERGİN A. DAVUTOĞLU M. ŞİMŞEK
Milli Savunma Bakanı İçişleri Bakanı V. Dışişleri Bakanı Maliye Bakanı

N. ÇUBUKÇU M. DEMİR Ö. DİNÇER B. YILDIRIM
Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı V. Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN T. YILDIZ
Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

E. GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

V. EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

**4/12/2009 TARİHLİ VE 2009/15740 SAYILI
KARARNAMENİN EKİ**

LİSTE

SIRA NO	ANLAŞMANIN İMZA TARİHİ VE YERİ	ANLAŞMANIN ADI	ANLAŞMANIN YÜRÜRLÜK TARİHİ	TEKLİF TARİHİ VE SAYISI
1.	3 Mart 2006 Madrid	Türkiye Cumhuriyeti ile İspanya Krallığı Arasında Bilimsel ve Teknolojik İşbirliği Anlaşması	7 Ağustos 2009	8/9/2009 HUMŞ/1184
2.	23 Haziran 2000 Ankara	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Güney Afrika Cumhuriyeti Hükümeti Arasındaki İstisarelere Dair Protokol	3 Ağustos 2009	9/9/2009 HUMŞ/1187
3.	19 Mayıs 2009 Tirana	Türkiye Cumhuriyeti Genelkurmay Başkanlığı ve Arnavutluk Cumhuriyeti Savunma Bakanlığı Arasındaki Kuçova Hava Meydanının Modernizasyonu Hakkında Protokol	7 Ağustos 2009	9/9/2009 HUMŞ/1201
4.	21 Kasım 2007 Ankara	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Slovenya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Sağlık ve Tıp Alanında İşbirliğine Dair Anlaşma	9 Temmuz 2009	15/9/2009 HUMŞ/1220
5.	8 Aralık 2005 Kanberra	Türkiye Cumhuriyeti Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile Avustralya Tarım, Balıkçılık ve Ormanlık Bakanlığı Arasındaki Tarım Alanında Teknik, Bilimsel ve Ekonomik İşbirliği Konulu Mutabakat Zaptı	20 Ağustos 2009	23/9/2009 HUMŞ/1289
6.	27 Nisan 2009 İstanbul	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Almanya Federal Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Savunma Teçhizatı Araştırma, Geliştirme, Üretim, Tedarik, Hizmet İçin Destek ve Sınai İşbirliği Alanında İşbirliği Yapmaya İlişkin Anlaşma	20 Ağustos 2009	9/10/2009 HUMŞ/1419
7.	12 Ekim 2004 Nairobi	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kenya Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Ticaret ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması	18 Mart 2009	9/10/2009 HUMŞ/1239
8.	10 Mayıs 2004 Ankara	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Suriye Arap Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Uluslararası Karayolu Yük ve Yolcu Taşımacılığı Anlaşması	15 Ağustos 2009	15/10/2009 HUMŞ/1346
9.	26 Mayıs 2009 Brüksel	Türkiye Cumhuriyeti'nin Avrupa Topluluğu'nun Rekabet Edebilirlik ve Yenilik Çerçeve Programı'nın (2007-2013) Bilgi ve İletişim Teknolojileri Politika Destek Programına Katılımı Konusunda Türkiye Cumhuriyeti ile Avrupa Topluluğu Arasında Mutabakat Zaptı	25 Eylül 2009	19/10/2009 HUMŞ/1406
10.	20 Şubat 2008 Moskova	Türkiye Cumhuriyeti ile Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Arasında Akdedilen 27 Nisan 1988 Tarihli Konsolosluk Sözleşmesinin Bazı Maddelerinin Tadiline İlişkin Türkiye Cumhuriyeti ile Rusya Federasyonu Arasında Protokol	16 Eylül 2009	19/10/2009 HUMŞ/1404
11.	21 Nisan 2009 Ankara	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Lübnan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında 2009-2011 Yıllarını Kapsayan Turistik İşbirliği Anlaşması Uygulama Protokolü	14 Eylül 2009	22/10/2009 HUMŞ/1412
12.	21 Nisan 2009 Ankara	Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Lübnan Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Teknik Düzenlemeler, Standardizasyon, Metroloji, Akreditasyon ve Uygunluk Değerlendirmesi Alanlarında İşbirliğine Dair Mutabakat Zaptı	17 Eylül 2009	22/10/2009 HUMŞ/1413

Yargıtay Üyeliğine Seçme Kararı

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Karar Tarihi : 18.01.2010

Karar No : 55

Yargıtay'da boş bulunan 34 (otuzdört) üyelik için gizli oyla yapılan seçim sonucunda,

1- Ankara	Hâkimi	20865	Hacı Hüseyin ÜNALDI
2- Ankara	C.Başsavcısı	21948	Hüseyin BOYRAZOĞLU
3- Kadıköy	Hâkimi	21984	Aysel KOÇAK
4- Sarıyer	Hâkimi	23080	Mehmet ERDOĞAN
5- Ankara	Hâkimi	23094	İnci AYTAÇ
6- İzmir	Hâkimi	23778	Mustafa AYSAL
7- Ankara	Hâkimi	24379	Mehmet Nuri ÖZTÜRK
8- Ankara	Hâkimi	24456	Beyhan AZMAN
9- Ankara	Tic.Mah.Bşk.	25177	Refik Cemal HANEDAN
10- Ankara	Tic.Mah.Bşk.	25567	Leyla Elen KÖKSAL
11- Kartal	Hâkimi	25642	Selma BELLEK
12- İzmir	Hâkimi	27830	Biröl SONER
13- Bakırköy	Tic.Mah.Bşk.	28124	Ali İNCEMAN
14- Bakırköy	Hâkimi	28162	Mehmet ÇAMUR
15- Üsküdar	ACM Bşk.	28356	Meryem ÜSTÜNER
16- Ankara	Hâkimi	28532	Nilgün Zehra CANLI
17- İstanbul	Tic.Mah.Bşk.	29307	Ayşe ŞENTÜRK
18- Bakırköy	Tic.Mah.Bşk.	30151	Belkıs KARAKAŞ
19- İzmir	Hâkimi	30254	İrfan OKUR
20- Ankara	Tic.Mah.Bşk.	30642	Ahmet TUNCAY
21- Karşıyaka	ACM Bşk.	30696	Mehmet AKARCA
22- Muğla	ACM Bşk.	31539	Mustafa İsmet YÖRÜK
23- Yargıtay	Cumhuriyet Savcısı	23746	M. Şebnem GÜNAYDIN
24- Yargıtay	Tetkik Hâkimi	27595	Yakup ATA
25- Yargıtay	Tetkik Hâkimi	27743	Ahmet KARADAVUT
26- Yargıtay	Tetkik Hâkimi	27790	Ayşe TARTICI ÇEVİKBAŞ
27- Yargıtay	Tetkik Hâkimi	29143	Fahri AKÇİN
28- Yargıtay	Tetkik Hâkimi	29348	Doç. Dr. Adnan DEYNEKLİ
29- Yargıtay	Tetkik Hâkimi	29378	Ali ORHAN
30- Yargıtay	Tetkik Hâkimi	30131	Fikriye ERNALBANT
31- Yargıtay	Tetkik Hâkimi	31551	Mete DUMAN
32- Adalet Başmüfettişi		22819	Halit BAYSOY
33- Hukuk İşleri	Genel Müdür Yrd.	27811	Hüsnü UĞURLU
34- Adalet Bakanlığı	Müsteşar Yardımcısı	30927	Hüseyin YILDIRIM'ın,

Yargıtay üyeliğine seçilmelerine karar verilmiştir.

Tüzükler

Karar Sayısı : 2010/9

Ekli “Tasfiye Tüzüğü’nün Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Tüzük”ün yürürlüğe konulması; Devlet Bakanlığının 21/8/2009 tarihli ve 3267 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu’na 4/1/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK B. ARINÇ A. BABACAN M. AYDIN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet
Bakanı

H. YAZICI F. N. ÖZAK M. Z. ÇAĞLAYAN F. ÇELİK
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ S. A. KAVAF C. YILMAZ S. ERGİN
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Adalet Bakanı

M. V. GÖNÜL B. ATALAY A. DAVUTOĞLU M. ŞİMŞEK
Milli Savunma Bakanı İçişleri Bakanı Dışişleri Bakanı Maliye Bakanı

N. ÇUBUKÇU M. DEMİR R. AKDAĞ B. YILDIRIM
Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN T. YILDIZ
Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

E. GÜNAY V. EROĞLU
Kültür ve Turizm Bakanı Çevre ve Orman Bakanı

TASFİYE TÜZÜĞÜNÜN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASINA DAİR TÜZÜK

MADDE 1 – 24/11/2000 tarih ve 2000/1724 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Tasfiye Tüzüğü yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tüzük Hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 5 Şubat 2010 – 27484]

— • —

Ekli “Posta Tüzüğünde Değişiklik Yapılmasına Dair Tüzük”ün yürürlüğe konulması; Ulaştırma Bakanlığının 9/10/2009 tarihli ve 2523 sayılı yazısı üzerine, 5584 sayılı Posta Kanununun 67 nci maddesine göre, Bakanlar Kurulu’nca 4/1/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

POSTA TÜZÜĞÜNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TÜZÜK

MADDE 1 – 27/3/1973 tarih ve 7/6156 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Posta Tüzüğü’nün 154 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “yakılır” sözcüğü “imha edilir” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2 – Danıştayca incelenmiş olan bu Tüzük yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tüzük hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 5 Şubat 2010 – 27484]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

Karar Sayısı : 2010/1

Ekli “Aklama Suçu İncelemesi Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığının 4/12/2009 tarihli ve 15456 sayılı yazısı üzerine, 5549 sayılı Suç Gelirlerinin Aklanmasının Önlenmesi Hakkında Kanununun 19 uncu ve 27 nci maddelerine göre, Bakanlar Kurulu’nca 4/1/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

AKLAMA SUÇU İNCELEMESİ HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 3/7/2007 tarihli ve 2007/12454 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Aklama Suçu İncelemesi Hakkında Yönetmeliğin 16 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Başkanlık, aklama ve terörün finansmanı suçu kapsamında kendisine intikal ettirilen kararlar ve alınan bildirimlerden hareketle, aklama ve terörün finansmanı ile mücadele sisteminin etkinliğini ölçmeye yönelik oluşturulacak istatistik verileri yayımlamaya yetkilidir.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Maliye Bakanı yürütür.

[R.G. 5 Şubat 2010 – 27484]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/2

Ekli “Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; Adalet Bakanlığının 24/12/2009 tarihli ve 6306 sayılı yazısı üzerine, 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanununun 22 nci maddesine göre, Bakanlar Kurulu’nca 4/1/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

MAL BİLDİRİMİNDE BULUNULMASI HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 10/8/1990 tarihli ve 90/748 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Mal Bildiriminde Bulunulması Hakkında Yönetmeliğin eki “Mal Bildirimi Formu”nda yer alan “NÜFUS CÜZDAN SERİ NO” ibareleri “TÜRKİYE CUMHURİYETİ KİMLİK NUMARASI” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 5 Şubat 2010 – 27484]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

ADALET BAKANLIĞI PERSONELİ GÖREVDE YÜKSELME VE UNVAN DEĞİŞİKLİĞİ YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 25/3/2004 tarihli ve 25413 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Adalet Bakanlığı Personeli Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliğinin ekinde yer alan EK-1 sayılı Değerlendirme Formunun değerlendirme kıstasları bölümünün (8) numaralı kısmı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

8. Görevde yükselme eğitimi programından ilişiği kesilenler ile görevde yükselme eğitimine katıldığı halde, görevde yükselme sınavlarına mazeretsiz olarak katılmayanlar (Aynı veya benzer unvanlar için kullanılır)	-5
a) Eğitim programından ilişiği kesilenler için	-3
b) Mazeretsiz katılmadığı her bir sınav için	

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

[R.G. 14 Şubat 2010 – 27493]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/38

Ekli “Yurtdışında Sürekli Görevlendirilecek Personel Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”in yürürlüğe konulması; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve 189 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye göre, Bakanlar Kurulu’na 4/1/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan C. ÇİÇEK	B. ARINÇ	A. BABACAN	M. AYDIN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	Devlet Bak. ve Başb. Yrd.
H. YAZICI	F. N. ÖZAK	M. Z. ÇAĞLAYAN	F. ÇELİK
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
E. BAĞIŞ	S. A. KAVAF	C. YILMAZ	S. ERGİN
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Adalet Bakanı
M. V. GÖNÜL	B. ATALAY	A. DAVUTOĞLU	M. ŞİMŞEK
Milli Savunma Bakanı	İçişleri Bakanı	Dışişleri Bakanı	Maliye Bakanı
N. ÇUBUKÇU	M. DEMİR	R. AKDAĞ	B. YILDIRIM
Milli Eğitim Bakanı	Bayındırlık ve İskân Bakanı	Sağlık Bakanı	Ulaştırma Bakanı
M. M. EKER	Ö. DİNÇER	N. ERGÜN	T. YILDIZ
Tarım ve Köyişleri Bakanı	Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı	Sanayi ve Ticaret Bakanı	Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı
E. GÜNAY	V. EROĞLU		
Kültür ve Turizm Bakanı	Çevre ve Orman Bakanı		

YURTDIŞINDA SÜREKLİ GÖREVLENDİRİLECEK PERSONEL HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 28/7/2006 tarihli ve 2006/11534 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Yurtdışında Sürekli Görevlendirilecek Personel Hakkında Yönetmeliğin 2 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Türk Silahlı Kuvvetleri, Dışişleri Bakanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü personeli hakkında bu Yönetmelik hükümleri uygulanmaz.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi, 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (ğ) ve (h) bentleri ile aynı Yönetmeliğe ekli (1) sayılı cetvelin Hazine Müsteşarlığına ait (7) numaralı bölümü ve (2) sayılı cetvelin Hazine Müsteşarlığına ait (7) numaralı bölümü yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 30 Ocak 2010 – 27478]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumundan:

ELEKTRONİK HABERLEŞME HİZMETLERİNİN YÜRÜTÜLMESİNDE GEÇİŞ HAKKINA DAİR YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, elektronik haberleşme hizmetlerinin yürütülmesinde, işletmecilerin hizmetin gerektirdiği her türlü elektronik haberleşme şebeke ve/veya altyapısını ve bunların destekleyici ekipmanlarını kurabilmeleri ve kullanabilmeleri için gerekli olan geçiş hakkına dair usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, ilgili mevzuat ve Kurum tarafından yapılan yetkilendirme çerçevesinde elektronik haberleşme hizmeti veren ve/veya elektronik haberleşme şebekesi sağlayan ve altyapısını işleten işletmeciler ile kamuya ait ya da kamunun ortak kullanımında olan taşınmazlar da dahil olmak üzere altından, üstünden, üzerinden elektronik haberleşme altyapısının geçirileceği taşınmazın sahipleri ve/veya taşınmaz üzerinde hak sahiplerinin, geçiş hakkından kaynaklanan hak ve yükümlülükleri ile bu hak ve yükümlülüklerle ilişkin usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (g) ve (v) bentleri ile 2 nci Kısım 4 üncü Bölüm hükümlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık: Ulaştırma Bakanlığını,
 - b) Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yer: Türk Medenî Kanunu ile diğer kanunlarda Devletin hüküm ve tasarrufu altında olduğu belirtilen yerleri,
 - c) Elektronik haberleşme altyapısı: Elektronik haberleşmenin, üzerinden veya aracılığıyla gerçekleştirildiği anahtarlama ekipmanları, donanım ve yazılımlar, terminaller ve hatlar da dahil olmak üzere her türlü şebeke birimlerini, ilgili tesisleri ve bunların bütünüleyici parçalarını,
 - ç) Elektronik haberleşme şebekesi: Bir veya daha fazla nokta arasında elektronik haberleşmeyi sağlamak için bu noktalar arası bağlantıyı teşkil eden anahtarlama ekipmanları ve hatlar da dahil olmak üzere her türlü iletim sistemleri ağını,
 - d) Geçiş hakkı: İşletmecilere, elektronik haberleşme hizmeti sunmak için gerekli şebeke ve altyapıyı kurmak, kaldırmak, bakım ve onarım yapmak ve benzeri amaçlar ile kamu ve özel mülkiyet alanlarının altından, üstünden, üzerinden geçmeleri için tanınan hakları,
 - e) Geçiş hakkı bedeli: İşletmecinin, geçiş hakkı karşılığında geçiş hakkı sağlayıcısına ödeyeceği bedeli,
 - f) Geçiş hakkı sağlayıcısı: Geçiş hakkına konu olan kamuya ait ya da kamunun ortak kullanımında olan taşınmazlar da dahil olmak üzere, taşınmazın sahipleri ve/veya taşınmaz üzerindeki hak sahiplerini,
 - g) Hazine: Genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri açısından Devlet tüzel kişiliğinin adını,
 - ğ) Hazinesinin özel mülkiyetindeki taşınmaz: Tapuda Hazine adına tescilli taşınmazları,
 - h) İşletmeci: Yetkilendirme çerçevesinde elektronik haberleşme hizmeti sunan ve/veya elektronik haberleşme şebekesi sağlayan ve altyapısını işleten şirketi,
 - ı) Kanun: 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu'nu,
 - i) Kurum: Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumunu,
 - j) Kurul: Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurulunu,
 - k) Taraflar: İşletmeci ile geçiş hakkı sağlayıcısını,
 - l) Taşınmaz sahibi: Maliki oldukları taşınmazları, geçiş hakkı kapsamında kullanılacak olan gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ile kamu kurum ve kuruluşlarını,
 - m) Taşınmaz üzerinde hak sahibi: Geçiş hakkına konu olan taşınmaz üzerinde sınırlı aynı hak sahibi olan gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ile kamu kurum ve kuruluşlarını ifade eder.
- (2) Yönetmelikte geçen ve yukarıda yer almayan tanımlar için ilgili mevzuatta yer alan tanımlar geçerlidir.

İKİNCİ BÖLÜM

Geçiş Hakkının Kapsamı ve İlkeler

Geçiş hakkının kapsamı

MADDE 5 – (1) Geçiş hakkı; elektronik haberleşme hizmeti vermek amacıyla, her türlü elektronik haberleşme altyapısını ve bunların destekleyici ekipmanlarını, kamu ve/veya özel mülkiyete konu taşınmazların altından, üstünden, üzerinden geçirme ve bu altyapıyı kurmak, değiştirmek, sökmek, kontrol, bakım ve onarımlarını sağlamak ve benzeri amaçlarla söz konusu mülkiyet alanlarını bu Kanun hükümleri çerçevesinde kullanma hakkını kapsar.

İlkeler

MADDE 6 – (1) Geçiş hakkı uygulamasında;

- a) Ülke kaynaklarının etkin ve verimli kullanılması,
- b) Etkin ve sürdürülebilir rekabet ortamının sağlanması,
- c) Geçiş hakkının kullanılmasının öncelikle tarafların anlaşmasına bağlı olması,
- ç) Taleplerin teknik açıdan mümkün, ekonomik açıdan orantılı ve makul olması,
- d) Tesis paylaşımı ve ortak yerleşime öncelik verilmesi,
- e) Geçiş hakkının kullanımının taşınmaza kalıcı zarar vermemesi ve geçiş hakkı sağlayıcısının bu taşınmaz üzerindeki haklarının kullanımını sürekli biçimde aksatmaması,
- f) Çevre korumacılığı, şehir ve ülke planlamacılığında kaynaklanan özel koşulların göz önünde tutulması

ilkeleri esas alınır.

(2) Geçiş hakkı uygulamasında, ilgili diğer mevzuattan kaynaklanan hükümler ile savunma, milli güvenlik, kamu düzeni gerekleri ve acil durum ihtiyaçlarından kaynaklanan şartlar saklıdır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Geçiş Hakkına İlişkin Anlaşma ve Bedeller

Anlaşma serbestisi

MADDE 7 – (1) Taraflar, ilgili mevzuata ve Kurum düzenlemelerine aykırı olmamak koşulu ile 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu hükümleri saklı olmak üzere geçiş hakkına ilişkin anlaşma serbestisine sahiptirler.

Geçiş hakkı bedeline dair ilkeler

MADDE 8 – (1) Geçiş hakkı sağlayıcısının talep edebileceği geçiş hakkı bedeli, taraflar arasında, bu Yönetmelikte yer alan ilkeler çerçevesinde ve hakkın kötüye kullanımına yol açmayacak şekilde serbestçe belirlenir. Talep edilen geçiş hakkı bedelinin fahiş ve ekonomik açıdan orantısız mahiyette olmaması esastır.

(2) Fizibilite, inceleme, tetkik, ruhsat, zemin tahrip bedeli, yer değişikliği bedeli, var olan faaliyeti durdurma bedeli ve benzeri adlarla alınan ücretler ve tazminatlar, taraflar arasında yapılan geçiş hakkı anlaşmasında aksi belirtilmediği sürece işletmeci tarafından karşılanır.

Tarafların anlaşamaması

MADDE 9 – (1) Tarafların anlaşamamaları durumunda, ilgili kanunlar çerçevesinde anlaşmazlığın halli yetkili yargı yerlerince sağlanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yükümlülükler

Geçiş hakkı sağlayıcısının yükümlülükleri

MADDE 10 – (1) Geçiş hakkı sağlayıcısı, geçiş hakkı uygulamasında bu Yönetmelikte belirtilen ilkelere uymakla yükümlüdür. Teknik olarak imkân dâhilinde, seçeneksiz ve ekonomik açıdan orantısız maliyetler ihtiva etmeyen geçiş hakkı talepleri, taşınmaza kalıcı zarar verilmemesi ve bu taşınmaz üzerindeki hakların kullanımının sürekli biçimde aksatılmaması koşuluyla, haklı sebepler saklı kalmak kaydıyla, geçiş hakkı sağlayıcısı tarafından kabul edilir.

(2) Geçiş hakkı sağlayıcısı bir kamu kurum veya kuruluşu ise, kendisine yapılan geçiş hakkı talebini içeren başvuruları öncelikli olarak ve gecikmeye mahal vermeden

değerlendirmekle ve altmış gün içinde sonuçlandırmakla ve benzer konumdaki işletmeciler arasında ayırım gözetmeksizin şeffaf davranmakla yükümlüdür.

(3) Geçiş hakkı sağlayıcısı, işletmecinin geçiş hakkı kapsamında yürüteceği faaliyetlerin, kesintisiz ve güvenli bir şekilde gerçekleştirilmesini sağlamak amacıyla, masrafları işletmeci tarafından karşılanmak üzere, gerekli tüm önlemleri alır veya alınmasına izin verir.

(4) Geçiş hakkı sağlayıcısı, geçiş hakkına konu olan taşınmaz üzerindeki haklarını kullanırken işletmecinin geçiş hakkı kapsamında yürüteceği faaliyetler ile işletmeciye ait elektronik haberleşme altyapısını tehlikeye düşürücü veya zarar verici işlemlerden kaçınmakla yükümlüdür. Geçiş hakkı sağlayıcısı, işletmeciye ait elektronik haberleşme şebeke ve/veya altyapısında yol açtığı zararları yukarıdaki üçüncü fıkra hükümleri saklı kalmak şartıyla en kısa süre içerisinde tazminle yükümlüdür.

(5) Geçiş hakkı sağlayıcısı, geçiş hakkına konu olan taşınmaz üzerindeki haklarını kullanırken işletmeciye ait elektronik haberleşme şebeke, altyapı ve bunların destekleyici ekipmanlarının haklı sebeplerle yerinin değiştirilmesi ve benzeri taleplerde bulunması halinde, keyfiyeti işletmeciye 15 gün önceden haberdar eder. Geçiş hakkı sağlayıcısı bu işlemleri elektronik haberleşme şebeke, altyapı ve bunların destekleyici ekipmanlarını tehlikeye düşürücü veya zarar verici olmamak ve işletmeciye haberdar etmek kaydıyla bizzat yerine getirebilir veya bu işlemlerin yapılmasını işletmeciden talep edebilir. Aksi belirtilmediği sürece, geçiş hakkı sağlayıcısının söz konusu taleplerinden kaynaklanan tüm masraflar geçiş hakkı sağlayıcısı tarafından karşılanır.

İşletmecinin yükümlülükleri

MADDE 11 – (1) İşletmeci, geçiş hakkını hukuka uygun olarak temin etmekle, geçiş hakkı uygulamasında bu Yönetmeliğin 6 ncı maddesinde belirtilen ilkelere uymakla ve geçiş hakkını kullanırken taşınmaza ve/veya taşınmaz üzerinde tesis edilmiş bulunan diğer altyapılara vereceği her türlü zararı en geç bir ay içinde tazmin etmekle yükümlüdür.

(2) İşletmeci, Kurum tarafından istenmesi halinde yapılan geçiş hakkına ilişkin anlaşma ile ekleri ve değişikliklerini, her türlü bilgi, belge ile yazışmaları verilen süre içerisinde Kuruma bildirmekle yükümlüdür.

(3) İşletmeci ilgili taşınmaz üzerinde elde ettiği geçiş hakkını ve/veya geçiş hakkı anlaşmasını, aksi kararlaştırılmadığı sürece geçiş hakkı sağlayıcısının izni olmaksızın bir üçüncü kişiye devredemez.

Taahhütname ve bilgi formu

MADDE 12 – (1) İşletmeci, geçiş hakkını kullanmaya başlamadan önce, Ek-1’de yer alan “Taahhütname ve Bilgi Formu”nu düzenler ve Kurumca talep edilmesi halinde Kuruma sunar.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Tesis paylaşımı ve ortak yerleşimin önceliği

MADDE 13 – (1) Geçiş hakkı kapsamında kullanılacak bir taşınmaz üzerinde Kanun ve Kurum düzenlemeleri çerçevesinde, Kurum tarafından ortak yerleşim ve tesis paylaşımı yükümlülüğüne karar verilmiş bir elektronik haberleşme şebekesi ve/veya altyapısı bulunması halinde, işletmeci geçiş hakkı talebinde bulunmadan önce ortak yerleşim ve tesis paylaşımına öncelik verir.

(2) Geçiş hakkına konu taşınmaz üzerindeki ortak yerleşim ve tesis paylaşımı yükümlülüğünün uygulanmasının olanaksız olduğu veya söz konusu yükümlülüğün kaldırıldığı durumlarda bu Yönetmeliğin sair hükümleri uygulanır.

Kamulaştırma

MADDE 14 – (1) Kamulaştırmaya ilişkin her türlü işlem, Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrası uyarınca yürütülür.

(2) Kanunda öngörülen faaliyetler ile ilgili olarak işletmeci tarafından Hazinesinin özel mülkiyetindeki veya Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki taşınmazlar üzerinde irtifak hakkı tesisi, kullanma izni verilmesi veya kiralama yapılmasına ihtiyaç duyulması halinde, Ek-1'de yer alan Taahhütname ve Bilgi Formu çerçevesinde Kurumdan talepte bulunulur. Kurumca gerek görülmesi halinde işletmeciden ilave bilgi ve belge istenebilir. Geçiş hakkı talebinin bu Yönetmeliğe uygunluğunun Kurul tarafından değerlendirilerek kabul edilmesi halinde söz konusu talep Maliye Bakanlığına iletilir. Buna ilişkin her türlü işlem, Kanunun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası uyarınca yürütülür.

Çevrenin korunması

MADDE 15 – (1) Geçiş hakkı kapsamında tanınan hakların kullanımı sırasında geçiş yollarında ve etrafında bulunan ağaçların ve çevresel değerlerin korunması esastır. Elektronik haberleşme şebekesi ve/veya altyapısının tesisi ve kamu hizmetinin kesintiye uğramaması amacıyla, söz konusu şebeke ve/veya altyapısının kurulması veya kaldırılmasına engel olma veya altyapıda arıza doğmasına sebep olma gibi hallerde, öncelikli olarak ağacın başka bir yere taşınması sağlanır. Bunun mümkün olmaması durumunda budama, kesme ve benzeri işlemler zorunluluk oranında yapılabilir. Bu işlemlerin öncelikle ağaç sahibi tarafından yapılabilmesi için ihtaren on beş günlük bir süre tanınır. Bu süre sonunda, hiç yapılmamış veya yetersiz yapılmışsa, işletmeci bu işlemleri kendisi yapar. Söz konusu işlemlerden kaynaklanan her türlü zarar ve masraf işletmeci tarafından karşılanır.

(2) Geçiş hakkı uygulamasında doğal ve tarihi eser niteliğindeki varlıklarla kültür varlıklarının korunmasına ilişkin mevzuat hükümleri saklıdır. Bu konuda alınması gereken izinlere ilişkin başvurular ilgili kuruluşça altmış gün içinde sonuçlandırılır.

Diğer altyapılarla ilişkili durumlar

MADDE 16 – (1) İşletmeciye ait elektronik haberleşme şebekesi, altyapısı ve bunların destekleyici ekipmanları, geçiş hakkının kullanılacağı taşınmaz üzerinde hâlihazırda bulunan kanalizasyon, su, gaz kanalları, demiryolları, elektrik tesisleri, diğer elektronik haberleşme altyapısı ve benzeri kamu hizmeti altyapısına zarar vermeyecek şekilde ve mesafede tesis edilir. Yeni şebeke ve/veya altyapı tesis edecek işletmeci, ilgili kamu kurum ve kuruluşu ile gerekli koordinasyonu sağlayarak hareket eder. Zaruri hallerde söz konusu kamu hizmetinin kesintiye uğramaması için alınacak önlemlerden doğan masrafları geçiş hakkını kullanan taraf tazmin eder.

(2) Geçiş hakkının kullanımı sırasında söz konusu taşınmaz üzerinde bulunan kamu hizmeti altyapısında yer değiştirme, sökme ve benzeri durumların zorunlu olması halinde, işletmeci söz konusu kamu hizmeti altyapısı ile ilgili kurumu veya kuruluşu on beş gün önceden haberdar eder. Kamu hizmetini sağlayan ilgili kurum veya kuruluş, durumun kendisine yazılı bildirimini izleyen on beş gün içinde işletmeciye bildireceği karar uyarınca yukarıda belirtilen işlemleri bizzat yerine getirebileceği gibi, bu işlemlerin yapılması esnasında kendi uzmanlarını da bulundurabilir. İşletmeci, belirtilen çalışmaların gerçekleştirilmesinden sonra taşınmazı ve üzerindeki sair kamu hizmeti altyapısını en kısa sürede önceki durumuna getirmekle yükümlüdür. Çalışmalardan kaynaklanan tüm masraflar işletmeci tarafından karşılanır.

(3) İşletmeci, geçiş hakkı uygulamasında yukarıda ifade edilen yükümlülüğün yerine getirilmesini teminen, talep edilmesi halinde ilgili kamu kurum ve kuruluşuna taahhütname vermek zorundadır.

Yetkilendirmenin devri halinde geçiş hakkı anlaşması

MADDE 17 – (1) Yetkilendirmenin devri halinde kamu hizmetinin kesintiye uğramaması için, geçiş hakkı sağlayıcısı tarafından aksi ileri sürülmediği müddetçe geçiş hakkı anlaşmasının, geçiş hakkı sağlayıcısı ile yeni işletmeci arasında da aynı şartlarda geçerli olacağı kabul olunur.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

.....
.....
.....
.....
.....

GH kapsamında kullanılacak taşınmaz, söz konusu elektronik haberleşme hizmetinin verilebilmesi için alternatif yollar arasında en uygunudur. ()

GH kapsamında kullanılacak taşınmaz, söz konusu elektronik haberleşme hizmetinin verilebilmesi için alternatifsizdir. ()

Teknik olarak açıklaması aşağıdadır:

.....
.....
.....
.....
.....

Söz konusu taşınmazda GH kullanımından kaynaklanabilecek her türlü zararın, en kısa sürede tazmin edileceğini taahhüt ederiz.

Aşağıda belirtilenler dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere, Kurumun talep edeceği her türlü bilgi ve belge, Kurum'un talep etmesi halinde ve Kurumca belirtilecek süre içerisinde Kuruma bildirilecektir.

- GH'den etkilenen arazilerin planları ve mülkiyet durumlarını açıklayan belgeler,
- Yeraltı, yerüstü, havai geçitlerin ve tesislerin niteliğini belirten detaylı projeler,
- Etkilenen diğer kamu ve özel tarafların bu konuda izin, ruhsat, onay verdiklerini gösteren belgeler,
- Verilmiş zarar var ise tazmin edildiğini, giderildiğini gösterir belgeler,
- GH nedeniyle taraflarca açılan adli, idari davalar ile diğer idari ve özel başvurulara ilişkin belgeler

Diğer

Açıklamalar :

.....

.....

.....

İmza

*İrtifak hakkı kurulacak, kullanma izni veya kiralama talep edilen taşınmazın/alanın;

İli :

İlçesi :

Mahalle/Köyü :

Mevkii :

Yüzölçümü :

Pafta No :

Ada No :

Parsel No :

Hazine Payı :

Muhtemel/Kesin Koordinatlar:

Cinsi :

Sınırları :

Niteliği : (Taşınmazın/alanın cinsine göre, bina ise müştemilatı, değilse üzerindeki muhdesat ve dikili şeyler yazılacaktır.)

Not :Detaylı açıklamalar ek olarak verilebilir.

[R.G. 3 Şubat 2010 – 27482]

_____ • _____

 [İçindekilere dön](#)

Genelge

Başbakanlıktan:

Konu : Sendikal Gelişmeler Doğrultusunda
Alınacak Önlemler.

GENELGE

2010/2

Demokratik ve sosyal hukuk devleti ilkesinin en önemli gereklerinden biri örgütlenme özgürlüğünün sağlanmasıdır. Örgütlü toplum, demokratik toplum düzenini ve katılımcı yönetimi gerçekleştirmenin vazgeçilmez şartı olarak değerlendirilmektedir. Devletimizin de taraf olarak onayladığı uluslararası sözleşme ve belgeler ile Anayasa başta olmak üzere iç hukuk düzenlemelerimizde, memurlar dahil tüm çalışanların sendikal örgütler kurabilmeleri, kurulmuş bulunan sendikalara üye olabilmeleri, sendikalar ve üst kuruluşlarının amaçları doğrultusunda faaliyette bulunabilmeleri, örgütlenme özgürlüğü kapsamında güvence altına alınmıştır.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun 2001 yılında yürürlüğe girmesinden sonra 2002 yılından beri Hükümeti temsilen Kamu İşveren Kurulu ile her bir hizmet kolunda yetkili sendikalar ve bunların bağlı bulunduğu konfederasyonlar arasında toplu görüşmeler gerçekleştirilmektedir.

2009 Yılı Toplu Görüşme sürecinde Kamu İşveren Kurulu ile yetkili kamu görevlileri sendikaları ve bunların bağlı bulunduğu Konfederasyonlar arasında mutabakata varılan konularla ilgili olarak kamu kurum ve kuruluşları, aşağıda belirtilen hususlara riayet edeceklerdir:

1 - Kamu görevlilerinin memuriyet mahalli dışına yapılacak geçici görevlendirmeleri ile ilgili olarak daha önce yayımlanmış olan Başbakanlık Genelgesinde yer alan hususlara titizlikle uyulmaya devam edilecek, geçici görevlendirmelerin sürekli görevlendirme halini almamasını teminen gerekli tedbirler alınacaktır.

2 - Sendika ve konfederasyon il ve ilçe temsilcileri ile sendika şubesi, sendika ve konfederasyon yöneticilerinin yürütmekte oldukları sendikal faaliyetler kapsamında yapacakları basın açıklamaları, disiplin soruşturmasına konu yapılmayacaktır.

3 - Kamu çalışanlarının kanunen bakmakla yükümlü olduğu özürlü aile bireyinin bakıma muhtaç olduğunun ilgili mevzuatına göre alınmış geçerli özürlü sağlık kurulu raporu ile belgelendirilmesi kaydıyla bu durumdaki personele; özürlü aile ferdinin günlük bakımı için izin kullanımında gerekli kolaylık sağlanacak ve personel mesai saatleri dışındaki nöbet görevinden ve gece vardiyasından muaf tutulacaktır.

4 - 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname çerçevesinde, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıklarında çalışan sözleşmeli personelin bu Kanun Hükmünde Kararnamenin eki 1 sayılı Cetvele tabi memur kadrolarına ve diğer sözleşmeli personel pozisyonlarına, memur statüsünde çalışanların ise sözleşmeli personel pozisyonlarına vekalet ettirilmemesi hususuna azami özen gösterilecektir.

5 - Kamu kurum ve kuruluşlarında hizmet yürütülen mahallerin kamera ile izlenmesi uygulamaları gözden geçirilecek; hizmetin niteliği itibariyle zorunlu güvenlik ihtiyacı ve kamu yararını gerçekleştirme amacı dışında insan onuru ve temel kişilik haklarına aykırı şekilde kamu görevlilerinin izlenmesine imkan veren uygulamaların tespit edilmesi durumunda, bu uygulamaların önüne geçilmesi hususunda gerekli tedbirler alınacaktır.

6 - Disiplin Kurulları ve Disiplin Amirleri Hakkında Yönetmeliğin 4 üncü maddesine 4/7/2005 tarihli ve 2005/9138 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile eklenen fıkra ile disiplin soruşturması yürütülen Devlet memurunun üyesi olduğu sendikanın temsilcisinin de disiplin ve yüksek disiplin kurullarında temsiline imkan sağlanmış olup, bu düzenleme çerçevesinde sendika temsilcilerinin sendika üyeleri ile ilgili disiplin kurulu çalışmalarına katılmalarına yönelik olarak uygulamada karşılaşılan sorunlar giderilecektir.

7 - Kamu kurum ve kuruluşları, Devlet Memurlarının Yer Değiştirme Suretiyle Atanmalarına Dair Yönetmelik kapsamında yapacakları atama işlemlerinde, ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak eş, öğrenim ve sağlık durumuna dayalı atama taleplerinin gerçekleştirilmesine azami özen göstereceklerdir.

8 - Devlet Memurları Kanununun 130 uncu maddesinde disiplin soruşturmalarında tanınan savunma süresinin 7 günden az olmayacağı öngörülmüş olup, bu sürenin asgari süre olduğu hususu ile disiplin soruşturmasının konusu ve kapsamı da göz önüne alınarak, hakkında disiplin soruşturması yürütülen personele savunma hakkının kullanımına imkan verecek bir savunma süresi tanınacak; savunma süresi içinde ilgilinin talebi halinde idarece uygun görülecek ilave savunma süresi de ilgililere tanınabilecektir.

9 - İletişim teknolojisindeki gelişmeler ve ulaşım kolaylıkları göz önüne alınarak hizmetine ihtiyaç duyularak kendisine bildirilenler dışında kalan memurların, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun Ek 20 nci maddesi uygulaması açısından, hafta sonu ve resmi tatil günlerinde ikamet etmekte oldukları il hudutlarını terk edebilmeleri konusunda gerekli uygulama kolaylıkları sağlanacaktır.

Bilgilerinizi ve gereğini önemle rica ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

[R.G. 30 Ocak 2010 – 27478]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Başbakanlıktan:

Konu : Kamu Diplomasisi Koordinatörlüğü

GENELGE

2010/3

Günümüzde, küreselleşmenin bir sonucu olarak uluslararası ilişkiler daha karmaşık bir hale gelmiş, devletler arasındaki resmi diplomasi yanında, uluslararası toplumu etkilemenin ve yönlendirmenin bir aracı olarak "Kamu Diplomasisi" ayrı bir önem kazanmıştır. Uluslararası platformlarda, Ülkemizin uzun süredir maruz kaldığı itham ve sorunlar karşısında haklılığımızı kanıtlamaya yönelik çalışmaların başarıya ulaşabilmesi için, kamu diplomasisi yöntem ve araçlarıyla uluslararası toplumun doğru yönde bilgilendirilmesi gerekmektedir.

Kamu diplomasisi yöntemleriyle Ülkemizin uluslararası kamuoyu nezdinde saygınlığının artırılmasına yönelik stratejilerin geliştirilerek, ülkemizin dış tanıtım faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin görevler, ilgili mevzuatla çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarına verilmiştir. Ancak, ülkesel ve bölgesel sorunların kolayca küresel bir boyut kazandığı günümüzde, özellikle bilgi ve iletişim teknolojilerinde yaşanan gelişmeler, uluslararası alanda ortaya çıkan fırsatlar ve tehditler, kamu diplomasisi konusunda görevli kurumlar arasında daha etkin bir koordinasyonu, yakın işbirliğini ve hızlı karar alma süreçlerini zorunlu hale getirmiştir.

Bu itibarla, kamu diplomasisi alanında yürütülecek çalışmalar ile stratejik iletişim ve tanıtım faaliyetleri konusunda kamu kurum ve kuruluşları ile sivil toplum örgütleri arasında işbirliği ve koordinasyonu sağlamak amacıyla, bir Başbakan Başmüavirinin uhdesinde Kamu Diplomasisi Koordinatörlüğünün oluşturulması uygun görülmüştür. Kamu Diplomasisi Koordinatörlüğünün sekretarya hizmetleri Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü tarafından yerine getirilecektir.

Tüm kamu kurum ve kuruluşları, sahip oldukları personel, mali kaynaklar, yurt dışı teşkilatları ve teknik ve bilimsel kapasiteleriyle Kamu Diplomasisi Koordinatörlüğünün faaliyetlerinin yürütülmesine yardımcı olacaktır. Ülkemizin kamu diplomasisi faaliyetlerinin gerçekleştirilebilmesi için hazırlanacak yıllık faaliyet planları çerçevesinde ilgili kurum bütçelerine ödenek konulması sağlanacaktır.

Bilgilerini ve gereğini rica ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

[R.G. 30 Ocak 2010 – 27478]

— • —

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kararı

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Ağustos 2009 dönemi sonuna kadar sürelerini bitirip Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na yükseltilmelerine karar verilen adli yargı hâkim, Cumhuriyet başsavcı ve savcılar ile idari yargı hâkimlerine ait sıra defteri 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 29 uncu maddesi gereğince aşağıda gösterilmiştir.

[R.G. 30 Ocak 2010 – 27478]

— • —

İlke Kararları

Kültür ve Turizm Bakanlığında:

KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA YÜKSEK KURULU İLKE KARARI

Toplantı No. ve Tarihi : 83 19/1/2010

Toplantı Yeri

Karar No. ve Tarihi : 759 19/1/2010 ANKARA

İdare Mahkemelerinde iptal davası açılan parsel ve sit ölçeğindeki konulara ilişkin başvuruların Koruma Bölge Kurullarında değerlendirilmesi aşamasında uygulamada çıkan sorunların 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, 4/3/1988 tarih ve 21 sayılı İlke Kararı, ilgili yönetmelik maddesi ve Hukuk Müşavirliği görüşleri doğrultusunda, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunda değerlendirilmesi sonucunda;

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu ve Koruma Bölge Kurulları Çalışmaları ile Koruma Yüksek Kuruluna Yapılacak İtirazlara Dair Yönetmelik'in ilgili maddesi ile 4/3/1988 tarih ve 21 sayılı İlke Kararı hükümleri uygulanırken;

• İdari davaya konu işlemin yürütülmesinin durdurulması kararında belirtilen gerekçe doğrultusunda karar alınabileceğine,

• Davaya konu tescilli taşınmazın dava sonuçlanıncaya kadar herhangi bir koruma kararı alınmaksızın hasara uğrayacağına veya ortada korunacak bir kültür varlığının kalmayacağına anlaşılması halinde Koruma Bölge Kurulunca kültür varlığının devamlılığını sağlamak üzere gerekli kararın alınabileceğine,

• Bu tür kararlara karşı açılan davalarda, davacı ve mecburi dava arkadaşı dışındaki kişilerce yapılan başvuruların dava konusu kararın içeriğini etkilemeyecek şekilde koruma bölge kurullarınca değerlendirilebileceğine,

karar verildi.

— • —

Kültür ve Turizm Bakanlığında:

KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA YÜKSEK KURULU İLKE KARARI

Toplantı No. ve Tarihi : 83 19/1/2010

Toplantı Yeri

Karar No. ve Tarihi : 760 19/1/2010 ANKARA

Koruma amaçlı imar planlarının yapılamamış olduğu ve geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartlarının ortadan kalktığı alanlarda uygulamada çıkan sorunların göz önüne alınarak Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunun 4/10/2006 tarih ve 720 sayılı ilke kararının değerlendirilmesi sonucunda;

“Kentsel Sitler, Koruma ve Kullanma Koşulları” başlıklı 4/10/2006 tarih ve 720 sayılı İlke Kararının 3.3. maddesinden sonra gelmek üzere:

“3.4- Koruma amaçlı imar planının yasal süresi içinde yapılamadığı ve geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartlarının ortadan kalktığı kentsel sit alanlarında;

Koruma amaçlı imar planı yapılıp ilgili koruma bölge kurulunca uygun bulunana kadar, korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı parseli ve diğer parsellerdeki;

a) Tadilat ve tamirat ile inşai ve fiziki uygulama taleplerinin ilgili koruma bölge kurullarınca değerlendirilebileceğine,

b) Her ne surette olursa olsun yeni yapı veya imar uygulaması yapılamayacağına, ancak kamu yatırımları kapsamında yapılmasında zorunluluk olan yeni yapı uygulamalarında; cephe elemanlarında, doluluk-boşluk oranlarında, çıkma ve balkonlarda, pencere ve kapı boyutlarında, yanındaki ve yakınındaki tescilli yapıların özelliklerine uyulması, renk seçiminde uyum sağlanması, çatı örtüsünde yöresel örtü sisteminin kullanılması, çekme katsız inşaat yapılması ilkelerine uygun projesi ile ilgili koruma bölge kurullarından izin alınmasına,

c) Zorunlu alt yapı uygulamalarının koruma bölge kurulu kararları doğrultusunda yapılabileceğine,”

ifadelerinin eklenmesine karar verildi.

_____ • _____
Kültür ve Turizm Bakanlığından:

**KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA
YÜKSEK KURULU İLKE KARARI**

Toplantı No. ve Tarihi : 83 19/1/2010

Toplantı Yeri

Karar No. ve Tarihi : 761 19/1/2010 ANKARA

**1/5000 VEYA 1/1000 ÖLÇEKLİ KORUMA AMAÇLI İMAR PLANLARININ VEYA
GEÇİŞ DÖNEMİ KORUMA ESASLARI VE KULLANMA ŞARTLARININ
İDARİ YARGI KARARLARIYLA İPTAL EDİLMESİ HALİNDE SİT
ALANLARINDA YAPILACAK UYGULAMALARIN KORUMA
BÖLGE KURULLARINDA DEĞERLENDİRİLMESİ**

2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun, sit alanlarındaki geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartları ve koruma amaçlı imar planlarına ilişkin 17 nci maddesi ile söz konusu Kanun maddesine dayanılarak hazırlanan “Koruma Amaçlı İmar Planları ve Çevre Düzenleme Projelerinin Hazırlanması, Gösterimi, Uygulaması, Denetimi ve Müelliflerine İlişkin Usul ve Esaslara Ait Yönetmelik” doğrultusunda, ilgili idareler tarafından mevzuatta belirtilen süreler içinde koruma amaçlı imar planlarının hazırlanarak ilgili koruma bölge kurullarına sunulması gerekmektedir.

Koruma amaçlı imar planlarının yapım sürecinde, koruma bölge kurulları tarafından belirlenen geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartları ya da koruma bölge kurullarınca uygun görülen, ilgili idareler tarafından onaylanarak yürürlüğe giren koruma amaçlı imar planları için yürütmenin durdurulması veya iptali yönünde yargı kararı verilmesi durumunda;

• İlgili koruma bölge kurulunca, 2863 sayılı Kanun, ilgili yönetmelikler ve ilke kararlarının icaplarına göre mevzuata uygun şekilde yeniden işlem tesis edilmesi gerektiğine,

• 2863 sayılı Kanunla bir alanın plansız olarak bırakılması amaçlanmadığından;

• Sit alanlarına ilişkin belirlenen geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartlarının veya koruma bölge kurullarınca uygun bulunduktan sonra ilgili idareler tarafından onaylanarak yürürlüğe giren 1/5000 ve 1/1000 ölçekli koruma amaçlı imar planlarının yargı

kararı gereği yürütmesinin durdurulması veya iptal edilmesi durumunda, yargı kararındaki gerekçeler dikkate alınarak, ilgili koruma bölge kurulunca süresi içinde geçiş dönemi koruma esasları ve kullanma şartları belirlenmek suretiyle yeniden bir plan yapma sürecinin başlatılması gerektiğine,
karar verildi.

— • —
Kültür ve Turizm Bakanlığında:

**KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA
YÜKSEK KURULU İLKE KARARI**

Toplantı No. ve Tarihi : 83 19/1/2010

Toplantı Yeri

Karar No. ve Tarihi : 762 19/1/2010 ANKARA

Sit alanlarını içeren 1/25000 ölçekli çevre düzeni planlarının, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurullarında değerlendirilmesine ilişkin konunun uygulamada çıkan sorunlar nedeniyle Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunda değerlendirilmesi sonucunda;

Çevre düzeni planları, hangi mevzuat kapsamında hangi idare tarafından yapıp onaylanmış ise, yapılacak ilave ve revizyonların da sit statüsü dikkate alınarak çevre düzeni planını yapan idare tarafından yapılması ve onaylanması gerektiğine karar verildi.

— • —
Kültür ve Turizm Bakanlığında:

**KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA
YÜKSEK KURULU İLKE KARARI**

Toplantı No. ve Tarihi : 83 19/1/2010

Toplantı Yeri

Karar No. ve Tarihi : 763 19/1/2010 ANKARA

19/4/1996 tarih ve 421 sayılı “Tarihi Sitler Koruma ve Kullanma Koşulları” başlıklı İlke Kararının uygulamada çıkan sorunlar nedeniyle Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunda değerlendirilmesi sonucunda,

Söz konusu ilke kararının (a) fıkrasının;

“a) Uzun devreli gelişme planı ilgili koruma bölge kurulunca uygun görülünceye kadar zorunlu altyapı uygulamaları dışında, bitki örtüsünü, topografik yapıyı, siluet etkisini bozabilecek, tahribata yönelik hiçbir inşai ve fiziki uygulamada bulunulamayacağına, şeklinde değiştirilmesine karar verildi.

[R.G. 29 Ocak 2010 – 27477]
— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararları

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2008/18444

Karar No : 2009/22256

YARGITAY İLAMI

İncelenen Kararın

Mahkemesi : Malatya 1. Aile Mahkemesi

Tarihi : 14/9/2006

Numarası : Esas No: 2006/116 Karar No: 2006/519

Davacı : Ercan Yiğit

Davalı : Derya Yiğit

Dava Türü: Boşanma

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı Ercan Yiğit tarafından 27/3/2006 tarihinde davalı Derya Yiğit aleyhine açılan boşanma davasının, tarafların boşanma ve mali sonuçları konusunda anlaşmalarına dair beyanları doğrultusunda kabul edildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Türk Medeni Kanununun 166/3. maddesi ile "Evlilik en az bir yıl sürmüş ise, eşlerin birlikte başvurması ya da bir eşin diğerinin davasını kabul etmesi halinde evlilik birliği temelinden sarsılmış sayılır" hükmü getirilmiştir.

Dosyadaki nüfus kaydından tarafların 7/7/2005 tarihinde evlendikleri ve davanın açıldığı tarihte henüz bir yıllık sürenin dolmadığı anlaşılmıştır.

Mahkemece, tarafların gösterdikleri delillerin toplanarak, Medeni Kanunun 166/1-2. maddesindeki şartların oluşup oluşmadığı araştırılıp sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, Medeni Kanunun 166/3.maddesinde öngörülen bir yıllık süre şartı gerçekleşmeden tarafların kabulüne dayanarak boşanmaya karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi. 22/12/2009

— • —

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/9776

Karar No : 2009/22011

YARGITAY İLAMI

İncelenen Kararın

Mahkemesi : Tunceli Asliye Hukuk (Aile) Mahkemesi

Tarihi : 13/9/2007

Numarası : Esas No: 2007/113 Karar No: 2007/255

Davacı : Hıdır Kur

Davalı : Nurcan Kur

Dava Türü: (Boşanma) - Tanıma

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı vekilinin davalı aleyhine açtığı davada, Almanya Besigheim Sulh Hukuk Mahkemesinin 2/3/2007 tarihli ve 4 F 159/06 sayılı boşanmaya ilişkin kararının tanınmasına karar verilmesini istediği, mahkemece davanın kabulü ile anılan kararın tanınmasına ve tanıma ilamının nüfus kayıtlarına işlenmesine karar verildiği, hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Dosyadaki nüfus kayıt örneğinden, tarafların 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun 20'nci maddesi uyarınca Bakanlar Kurulunun 31/8/1998 tarihli ve 98/11666 sayılı karar ile verilen izin üzerine Türk vatandaşlığını kaybetmeleri nedeniyle nüfus kayıtlarının kapatıldığı anlaşılmaktadır.

5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun "Kaydın kapatılması ve yeniden açılması" kenar başlığını taşıyan 14'üncü maddesinde yer alan hükme göre nüfus kaydının kapatılması; ölüm, gaiplik, Türk vatandaşlığının kaybı, evlenme, boşanma, evlat edinilme, soybağının düzeltilmesi veya reddi gibi olaylar nedeniyle bir kaydın üzerinde işlem yapılamaz hale getirilmesidir. Kaydın kapatılmasına ilişkin sebep ortadan kalktığında veya kaydın yeniden açılmasını gerektirecek yeni bir sebep ortaya çıktığında kayıt yeniden açılır ve kaydın açılmasından sonra kişisel durumda meydana gelmiş olan olaylar kişinin kaydına işlenir.

Türk vatandaşlığını kaybeden tarafların nüfus kayıtlarının kapalı olması nedeniyle bu kayıtlar üzerinde herhangi bir işlem yapılamaz. Yabancı mahkemenin boşanmaya yönelik kararının "tanınmasıyla" yetinilmesi gerekirken, idareyi işlem yapmaya zorlayacak şekilde "tanınma ilamının nüfus kayıtlarına işlenmesine" şeklinde hüküm kurulması doğru değildir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma talebinin kabulüne, yerel mahkeme kararının yukarıda açıklanan nedenle Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesi uyarınca sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi. 21/12/2009

[R.G. 29 Ocak 2010 – 27477]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 19. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/9789

Karar No : 2009/11354

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : Ankara 9. Sulh Hukuk Mahkemesi

Tarih : 31/3/2009

Nosu : 2622-676

Davacı : Altınok Hırdavat Makina İnş. Otomotiv Temizlik Taah. San. ve Tic.
Ltd. Şti. vek. Av. Hüseyin Gültekin Durgun

Davalı : T. C. Ziraat Bankası A. Ş. vek. Av. Zernişan Takak

Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde davalı banka vekilinin talebi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına bozma istemli olarak temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

- KARAR -

Dava, davacının ciro yolu ile hamil olduğu Ziraat Bankası Gazimahallesi Şubesi'ne ait çekten dolayı 3167 sayılı Kanun'un 10. maddesinden kaynaklanan, bankanın sorumlu olduğu miktarın tahsili için yapılan icra takibine yönelik itirazın iptali istemine ilişkindir.

Davalı banka vekili, takibin yapılmasına bankanın sebep olmadığını, bankanın ödeme yükümlülüğünün doğması için çekin bankaya ibrazı gerektiğini, bunun yapılmadığını belirterek davanın reddini istemiştir.

Mahkemece çekin davalı banka yerine Halk Bankası'na ibraz edildiğini, takas sistemi uyarınca çek bedelini ödeyecek bankanın çek sorumluluk bedelini de ödemekle yükümlü olduğu gerekçesi ile itirazın iptaline karar verilmiş, hüküm davalı banka vekilinin talebi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nca kanun yararına bozma istemli olarak temyiz edilmiştir.

Davalı bankanın 3167 sayılı Kanun'un 4814 sayılı Yasa ile değişik 10. maddesi hükmü gereği ödeme yükümlülüğünün doğması için çek aslının onaylı fotokopisi verilmek üzere, çek aslının davalı bankaya ibrazı gerekmesine, davacının talebinin kanunda belirtilen, bu usule

uymadığından, doğrudan icra takibi yapmasının yerinde olmadığı gözetilmeden yazılı şekilde hüküm kurulması doğru olmayıp hükmün bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile HUMK'nun 427/7. maddesi gereğince hükmün kanun yararına ve hukuki sonuçları kalkmamak koşulu ile BOZULMASINA, aynı yasanın 427/son maddesi uyarınca kararın bir örneğinin Resmi Gazete'de yayımlanmak üzere Adalet Bakanlığı'na gönderilmesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na tevdiine, 3/12/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —

Yargıtay 19. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/9788

Karar No : 2009/11567

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : İzmir 12. Sulh Hukuk Mahkemesi

Tarih : 24/2/2009

No : 1468/175

Davacı : Berkant Çiçek vek. Av. Nilay Oktar

Davalı : Fortisbank A.Ş. vek. Av. Nizamettin Altınova

Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde davalı banka vekilinin talebi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

- KARAR -

Dava, karşılıksız çıkan çekler nedeni ile 3167 sayılı Kanun'un 4814 sayılı Kanun ile değişik 10. maddesi uyarınca muhatap bankanın sorumlu olduğu meblağın tahsili için yapılan icra takibine yönelik itirazın iptali ve tazminat istemine ilişkindir.

Davalı banka vekili davacının talebinin zamanaşımına uğradığını belirterek davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, karşılıksız çıkan çeklerde çeki elinde bulunduran kimsenin hamil konumunda olup bankanın sorumlu olduğu bedeli ödemesi gerektiğinden itirazın iptaline, takibin devamına, %40 icra inkar tazminatının davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiş, kesin olarak verilen hüküm davalı banka vekilinin talebi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca kanun yararına temyiz edilmiştir.

Davalı tarafından zamanaşımı def'inde bulunulmasına rağmen bu konuda olumlu ya da olumsuz bir karar verilmemesi usul ve yasaya aykırı olup hükmün bu nedenle bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile HUMK'nun 427/7. maddesi gereğince hükmün kanun yararına ve hukuki sonuçları kalkmamak koşulu ile BOZULMASINA, aynı yasanın 427/son maddesi uyarınca kararın bir örneğinin Resmi Gazetede yayımlanmak üzere Adalet Bakanlığına gönderilmesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına tevdiine, 10/12/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —

Yargıtay 19. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/9554

Karar No : 2009/12029

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : İzmir 10. Sulh Hukuk Mahkemesi

Tarih : 7/4/2009

No : 167-386

Davacı : Kadir Tezel vek. Av. Arda Akıncı

Davalı : Ziraat Bankası vek. Av. Esra Gencil

Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kısmen kabulüne, kısmen reddine yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde davalı vekilince temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

- KARAR -

Davacı vekili, müvekkilinin hamili olduğu çekin bankaya ibrazında karşılığının çıkmadığını tespit edildiğini, bankadan sorumlu olduğu miktarı alma hakkının bulunup bulunmadığını bilmediğini, çekin bankaya ibrazının aynı zamanda sorumlu olduğu tutarın ödenmesi talebini de içerdiğini, davalının müvekkiline bu hakkını hatırlatmadığını beyanla bankanın 3167 sayılı Yasanın 10. maddesi uyarınca sorumlu olduğu miktarın tahsili için icra takibine giriştiklerini ileri sürerek takibe yapılan itirazın iptalini talep ve dava etmiştir.

Davalı banka vekili, 3167 sayılı Yasanın 10. maddesindeki yükümlülüğün ibraz edenin talebine ve çek aslını bankaya teslim etmesi şartına bağlı olduğunu, takibe çek aslı ibraz edilmeden başlanıldığını, çek üzerindeki imzanın keşideciye ait olup olmadığını kontrol imkanı bulunmadığını, davacının yasal yükümlülüğünü yerine getirmediğini belirtmiş, ayrıca davacının davadan sonra asgari tutarın ödenmesi için başvurmuşsa da vekaletnamesinde bankadan asgari tutarı alma yetkisi olmadığından ödeme yapılamadığını beyanla davanın reddini istemiştir.

Mahkemece dosya kapsamına göre, davacı hamilin 3167 sayılı Yasanın 10. maddesinde gösterilen asgari sorumluluk tutarını tahsil için takip yapmasında engel olmadığı, çekin takasa verilmesinin de davalı bankanın sorumluluğunu engellemeyeceği gerekçesiyle davanın kabulüne, davalının itirazının iptaliyle icra takibinin devamına, inkar tazminatına hükmedilmesine yer olmadığına kesin olarak karar verilmiş, hüküm davalı bankanın talebi, Adalet Bakanlığının ilgili yazısı üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca HUMK.nun 427/6. maddesi uyarınca Kanun yararına bozulması istemiyle temyiz edilmiştir.

Dava tarihinde yürürlükte bulunan 3167 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkındaki Kanunun 6/son maddesi "Takas odaları aracılığı ile ibraz edilmiş çekler için 10. maddede belirlenen sorumluluk miktarı dahil kısmi ödeme yapılamaz..." hükmünü içermektedir. Bu durumda mahkemece anılan yasa hükmü gözetilmeden aksi düşüncelerle yazılı şekilde hüküm kurulmasında isabet görülmemiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 12/10/2009 gün 2009/255161 sayılı Kanun yararına bozma talebinin kabulü ile HUMK.nun 427/7 maddesi gereğince hükmün, hukuki sonuçları kalkmamak koşulu ile Kanun yararına BOZULMASINA, aynı yasanın 427/son maddesi uyarınca kararın bir örneğinin Resmî Gazete'de yayımlanmak üzere Adalet Bakanlığına gönderilmesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına verilmesine, 21/12/2009 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Yargıtay 19. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/10490

Karar No : 2009/12052

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : İzmir 10. Sulh Hukuk Mahkemesi

Tarih : 7/4/2009

No : 166-385

Davacı : Kadir Tezel vek. Av. Arda Akıncı

Davalı : Ziraat Bankası vek. Av. Esra Gencil

Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde davalı vekilince temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

- KARAR -

Davacı vekili, müvekkilinin çek nedeniyle dava dışı keşideciden alacaklı olup bu alacağın tahsili için bu kişi hakkında takibe geçtiğini çeklerin halen ilgili icra müdürlüğünün kasasında bulunduğunu, müvekkilinin çekin muhatabı olan davalı banka hakkında da 3167 sayılı Kanunun 10. maddesi uyarınca takibe geçtiğini ancak, davalının itirazı nedeniyle takibin durduğunu belirterek haksız itirazın iptali ile takibin devamına ve %40 tazminata hükmedilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı banka vekili, 3167 sayılı Kanunun 10. maddesi uyarınca müvekkili banka tarafından ödemekle yükümlü olunan tutarın davacı hamile ödenmesi için çek aslının müvekkili bankaya teslim edilmesi gerektiğini, oysa davacı hamilin çek aslını teslim etmediği ve diğer icra dosyasında olduğunu ifade ettiği, çek aslı müvekkili bankada bulunmadığı için keşideci imzasının sahte olup olmadığı hususunun denetlenemediğini, müvekkili bankanın ödeme zorunluluğu doğmadığını, davacının haksız olarak takibe geçtiğini öne sürerek davanın reddi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece yapılan yargılama sonunda, davacı çek hamilinin davalı muhatap bankaya karşı 3167 sayılı Kanunun 10. maddesi uyarınca ödenmesi zorunlu olan tutarın tahsili için takibe geçtiği, dava konusu çekin takasa ibraz edilmiş olmasının muhatap davalı bankayı kanunen ödemek zorunda olduğu tutarı ödemek sorumluluğundan kurtarmayacağı, ibrazdan sonra bedelin tahsili için muhatap bankaya müracaatın mümkün olduğu kaldı ki, müracaat edilmemiş hatta ibraz sırasında açıkça bedel talep edilmemiş olsa dahi bu hakkın sonradan kullanılmasının mümkün olduğu gerekçesiyle davanın kabulüne davacının tazminat isteminin ise reddine, dava değeri itibarıyla kesin olarak karar verilmiş, davacı banka vekili hükmün Kanun yararına bozulması talebi ile Adalet Bakanlığına müracaat etmiş, Adalet Bakanlığı 17/9/2009 tarihli yazısı ile hükmün Kanun yararına bozulması talepli olarak Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına başvurmuş ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 12/10/2009 tarihli yazı ile hükmün HUMK.nun 427/6. maddesi uyarınca Kanun yararına bozulması isteminde bulunulmuştur.

Dava tarihinde yürürlükte bulunan 3167 sayılı Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkındaki Kanunun 6/son maddesi "Takas odaları aracılığı ile ibraz edilmiş çekler için 10. maddede belirlenen sorumluluk miktarı dahil kısmi ödeme yapılamaz..." hükmünü içermektedir. Bu durumda mahkemece anılan yasa hükmü gözetilmeden aksi düşüncelerle yazılı şekilde hüküm kurulmasında isabet görülmemiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 12/10/2009 gün 2009/255161 sayılı Kanun yararına bozma talebinin kabulü ile HUMK.nun 427/7 maddesi gereğince hükmün, hukuki sonuçları kalkmamak koşulu ile Kanun yararına BOZULMASINA, aynı yasanın 427/son maddesi uyarınca kararın bir örneğinin Resmî Gazete'de yayımlanmak üzere Adalet Bakanlığına gönderilmesi için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına verilmesine, 21/12/2009 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 29 Ocak 2010 – 27477]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/6892

Karar No : 2009/12613

YARGITAY İLAMI

Davacı Kibariye Dilşad Arslan ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Balıkesir 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 26/3/2008 günlü ve 2007/468-2008/150 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 26/3/2009 gün ve Hukuk-2009/130086 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Nüfus Hizmetleri Kanununun 36. maddesi hükmüne göre, nüfus kayıtlarının düzeltilmesine (ad ve soyadı değişikliği davaları dahil) ilişkin davalarda Cumhuriyet Savcısı ile Nüfus Müdürü veya Memurunun bulunması ve kararın onların önünde verilmesi zorunludur.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin bu yasa hükmü dikkate alınmadan Nüfus İdaresi Temsilcisinin yokluğunda yargılama yapılarak hüküm kurulması usul ve kanuna aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/12/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/6893

Karar No : 2009/12614

YARGITAY İLAMI

Davacı Sultan Benay Demiray ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Balıkesir 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 3/6/2008 günlü ve 2008/162-227 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 26/3/2009 gün ve Hukuk-2009/130085 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

1- Nüfus Hizmetleri Yasasının 36. maddesi hükmüne göre, nüfus kayıtlarının düzeltilmesine (ad ve soyadı değişikliği davaları dahil) ilişkin davalarda Cumhuriyet Savcısı ile Nüfus Müdürü veya Memurunun bulunması ve kararın onların önünde verilmesi zorunludur.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin bu yasa hükmü dikkate alınmadan Nüfus İdaresi Temsilcisinin yokluğunda yargılama yapılarak hüküm kurulması,

2- Dava, kişiye bağlı haklardan olan adın değiştirilmesi istemine ilişkindir. Dava dilekçesine ekli vekaletname genel nitelikte olup, vekil eden davacı nüfus kaydındaki "Sultan Benal" adının "Benal" olarak değiştirilmesi konusunda özel bir yetkiyi içermemektedir. Vekilin, kişiye sıkı sıkıya bağlı kişilik hakları ile ilgili böyle bir davayı açabilmesi için vekaletnamesinde özel bir yetkinin bulunması gerekir.

Bu durumda mahkemece, genel vekaletname ile dava açan avukata dava konusu işle ilgili özel yetkiyi içeren vekaletnamesini ibraz etmesi için belli bir süre tanınması, bu süre içerisinde vekil vekaletnamesini getirmediği ya da asil bir dilekçe ile veya bizzat duruşmaya gelerek özel yetkisi bulunmayan vekilin açmış olduğu davaya ve yapılan işlere icazet verdiğini bildirmedeği takdirde davanın açılmamış sayılmasına karar verilmesi hakkında hüküm kurulması gerektiğinin düşünülmemesi,

Usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/12/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —
Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/6894

Karar No : 2009/12615

YARGITAY İLAMI

Davacı Ayşe Bulut ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Balıkesir 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 27/5/2008 günlü ve 2008/110-214 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 26/3/2009 gün ve Hukuk-2009/130084 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

1- Nüfus Hizmetleri Yasasının 36. maddesi hükmüne göre, nüfus kayıtlarının düzeltilmesine (ad ve soyadı değişikliği davaları dahil) ilişkin davalarda Cumhuriyet Savcısı ile Nüfus Müdürü veya Memurunun bulunması ve kararın onların önünde verilmesi zorunludur.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin bu yasa hükmü dikkate alınmadan Nüfus İdaresi Temsilcisinin yokluğunda yargılama yapılarak hüküm kurulması,

2- Dava, kişiye bağlı haklardan olan adın değiştirilmesi istemine ilişkindir. Dava dilekçesine ekli vekaletname genel nitelikte olup, vekil eden davacı nüfus kaydındaki "Ayşe" adının "Ayşegül" olarak değiştirilmesi konusunda özel bir yetkiyi içermemektedir. Vekilin, kişiye sıkı sıkıya bağlı kişilik hakları ile ilgili böyle bir davayı açabilmesi için vekaletnamesinde özel bir yetkinin bulunması gerekir.

Bu durumda mahkemece, genel vekaletname ile dava açan avukata dava konusu işle ilgili özel yetkiyi içeren vekaletnamesini ibraz etmesi için belli bir süre tanınması, bu süre içerisinde vekil vekaletnamesini getirmediği ya da asil bir dilekçe ile veya bizzat duruşmaya gelerek özel yetkisi bulunmayan vekilin açmış olduğu davaya ve yapılan işlere icazet verdiğini bildirmediği takdirde davanın açılmamış sayılmasına karar verilmesi hakkında hüküm kurulması gerektiğinin düşünülmemesi,

Usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/12/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —
Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/6895

Karar No : 2009/12616

YARGITAY İLAMI

Davacı Ramiye Erdem ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Balıkesir 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 20/5/2008 günlü ve 2008/169-203 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 26/3/2009 gün ve Hukuk-2009/130083 sayılı yazısıyla

kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünöldü:

YARGITAY KARARI

Nüfus Hizmetleri Kanununun 36. maddesi hükmüne göre, nüfus kayıtlarının düzeltilmesine (ad ve soyadı değışikliği davaları dahil) ilişkin davalarda Cumhuriyet Savcısı ile Nüfus Müdürü veya Memurunun bulunması ve kararın onların önünde verilmesi zorunludur.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin bu yasa hükmü dikkate alınmadan Nüfus İdaresi Temsilcisinin yokluğunda yargılama yapılarak hüküm kurulması usul ve kanuna aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/12/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2009/6896

Karar No : 2009/12617

YARGITAY İLAMI

Davacı Bahtiyar Boz ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Balıkesir 2. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 7/3/2008 günlü ve 2007/410-2008/119 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 26/3/2009 gün ve Hukuk-2009/130079 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünöldü:

YARGITAY KARARI

Nüfus Hizmetleri Kanununun 36. maddesi hükmüne göre, nüfus kayıtlarının düzeltilmesine (ad ve soyadı değışikliği davaları dahil) ilişkin davalarda Cumhuriyet Savcısı ile Nüfus Müdürü veya Memurunun bulunması ve kararın onların önünde verilmesi zorunludur.

Mahkemenin oluşumuna ilişkin bu yasa hükmü dikkate alınmadan Nüfus İdaresi Temsilcisinin yokluğunda yargılama yapılarak hüküm kurulması usul ve kanuna aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/12/2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 4 Şubat 2010 – 27483]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararları

YERLİKAYA/Türkiye Davası*

Başvuru No:10985/02 ve 10993/02
Strazburg

8 Nisan 2008

ÜÇÜNCÜ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan (10985/02 ve 10993/02) no'lu davanın nedeni (T.C. vatandaşları) Arif Yerlikaya ve Sevil Yerlikaya'nın (Tekin) (başvuranlar) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 19 Kasım 2001 tarihinde Temel İnsan Hakları ve Özgürlüklerini güvence altına alan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurudur.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuranlar, sırasıyla 1924 ve 1966 yılı doğumlulardır ve İstanbul'da ikamet etmektedirler.

1985 yılında başvuranların her biri, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne ait birer arsayı taksitle satın almışlardır. Büyükşehir Belediyesi de başvuranlara geçici tapu tahsis belgesi vermiştir.

13 Haziran 1996 tarihinde hisse bedellerinin tamamını ödeyen başvuranlar, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nden tapularının verilmesi talebinde bulunmuşlardır. Bu talep zımnen reddedilmiştir. Bu durumda başvuranlar, sözkonusu ret işlemlerinin iptali ve yürütmenin durdurulması talebiyle İstanbul İdare Mahkemesi'ne ayrı ayrı başvurularında bulunmuşlardır.

18 Kasım 1996 tarihinde başvuranların talebi üzerine mahkeme, yürütmenin durdurulmasına karar vermiştir.

Büyükşehir Belediyesi'nin tapuları vermeyi reddetme kararını dayandırdığı mevzuat değişikliğinin ihtilafli hisseler için öngörülen bedellerinin tamamını ödeyen başvuranların durumuna uygulanamayacağı gerekçesiyle sırasıyla 27 Mart ve 16 Nisan 1997 tarihli kararlarla İdare Mahkemesi, dava konusu ret işlemlerini iptal etmiştir.

Büyükşehir Belediyesi'nin temyiz başvurusu 25 Mayıs 1998 tarihinde Danıştay tarafından reddedilmiştir. Tarafların karar düzeltme başvurusunda bulunmamaları nedeniyle, Sevil Yerlikaya ile ilgili karar nihai hale gelmiştir.

17 Haziran 1999 tarihinde, Arif Yerlikaya ile ilgili karar hakkında Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılan karar düzeltme talebi Danıştay tarafından reddedilmiş ve karar nihai hale gelmiştir.

Başvuranlar, tapularının verilmesi için bir kez daha talepte bulunmuşlardır ancak bu talepleri sonuçsuz kalmıştır. Büyükşehir Belediyesi, 15 Aralık 1997 tarihinde durdurulan şehircilik planı uyarınca sözkonusu hisselerin spor kompleksi inşaatı içinde yer aldığını ileri sürmüştür.

Başvuranlara halen tapuları verilmemekte dolayısıyla da başvurular, sözkonusu hisseler üzerinde hiçbir hak iddia edememektedirler.

HUKUK

Başvuranlar, tapularının verilmesine hükmeden nihai mahkeme kararlarının ulusal merciler tarafından ifa edilmemesinden şikayetçilerdir.

I. DAVALARIN BİRLEŞTİRİLMESİ

Olaylar ve esasa ilişkin ortaya koydukları sorun bakımından davaların benzerliğini dikkate alan AİHM, iç tüzüğün 42/1 maddesi uyarınca davaların birleştirilmesine kanaat getirmektedir.

II. KABULEDİLEBİLİRLİĞE İLİŞKİN

Hükümet'e göre, başvurular, konuya ilişkin başvurularını altı aylık süre içerisinde sunmamışlardır. Başvuranların, 13 Temmuz 1999 (Arif Yerlikaya) ve 6 Temmuz 1998 (Sevil Yerlikaya) tarihlerinde ellerine ulaşan Danıştay kararlarını müteakip altı aylık süre içerisinde AİHM'ye başvuruda bulunmuş olmaları gerekirdi. Oysa mevcut davada başvurular, 19 Aralık 2001 tarihinde yani nihai kararların başvuranlara tebliğ edilmesinden altı ay sonra sunulmuştur.

Ayrıca Hükümet, iç hukuk yolları tüketilmediği gerekçesiyle AİHM'ye başvuruları reddetmesi çağrısında bulunmaktadır. Hükümet, başvuruların, ulusal mahkemeler önünde şikayetlerini sunmadıklarını ve yargı kararlarının yerine getirilmemesi nedeniyle mağdur olan kimselere tazminat ödenmesini öngören İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2577 sayılı yasasının hükümleri uyarınca idare aleyhinde tazminat davası açmadıklarını belirtmektedir.

Başvuranlar, sözkonusu argümanlara karşı çıkmaktadırlar. Başvuranlar, iddia edilen ihlallerin, yargı kararlarının yerine getirilmemesi ve mülkiyet haklarının tasarrufuna yönelik yapılan müdahale ile ilgili olduğunu savunmaktadır. Başvuranlara göre, halen devam eden bir durum sözkonusu olduğunda yargı kararlarının yerine getirilmesini güvence altına alan etkili bir başvuru yolu bulunmamaktadır. Altı ay süresi, sözkonusu durumun sona ermesinden itibaren işlemeye başlamaktadır.

AİHM, önceki kararlarında benzer itirazları reddettiğini hatırlatmaktadır (Lemke-Türkiye, başvuru no: 17381/02, 5 Haziran 2007). AİHM, önceden ulaşmış olduğu sonuçlardan başka bir sonuca ulaşmak için hiçbir gerekçe görememekte ve Hükümet'in altı ay kuralı ve iç hukuk yollarının tüketilmediğine dair yapmış olduğu itirazları reddetmektedir.

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca, başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

III. AİHS'İN 6/1 MADDESİ VE 1 NO'LU EK PROTOKOL'ÜN 1. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar, tapularının verilmesine hükmeden nihai kararların ulusal makamlar tarafından ifa edilmemesinden şikayetçilerdir. Başvuranlar, AİHS'nin 13. maddesi ile birlikte 6/1 maddesine ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesine atıfta bulunmaktadır.

AİHM, başvuranlar tarafından dile getirilen olayların özellikle AİHS'nin 6/1 maddesinin ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin kapsamına girdiği kanaatindedir.

Hükümet, 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin yalnızca mevcut mallar için geçerli olduğu ve mal edinme hakkını güvence altına almadığı gerekçesiyle bu maddenin mevcut davaya uygulanamayacağını savunmuştur.

AİHM, 27 Mart ve 16 Nisan 1997 tarihli kararlarla, Büyükşehir Belediyesi tarafından belirlenen yöntemlere uygun olarak başvuranların ödemelerini yapmalarının ardından, Belediye'nin, başvuranlara tapularının verilmesinin reddine ilişkin işlemlerinin iptal edilmesi taraflar arasında ihtilaf konusu olmadığını hatırlatmaktadır. Ancak, sözkonusu kararlar halen yerine getirilmemektedir.

Mevcut davada, başvuranların taşınmazları üzerindeki mülkiyet hakkından istifade etme meşru beklentisini ileri sürmelerine neden olan mamelek bir değer mevcuttur. Dolayısıyla başvuranlar, 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesi kapsamında bir "mülk" sahibidirler (Bkz. diğerleri arasından, *Kopecky-Slovakya*, başvuru no: 44912/98, 28 Eylül 2004 ve *Tacea-Romanya*, başvuru no: 746/02, 29 Eylül 2005).

Başvuranların, söz konusu nihai kararların yerine getirilmemesi nedeniyle AİHS'nin 6/1 maddesinin ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin ihlal edildiği kapsamında yapmış oldukları şikayete ilişkin olarak ise AİHM, özellikle de mevcut davadaki gibi, sözkonusu kararın yerine getirilmesi yükümlülüğü idari bir makama ait olduğunda, makul süre içerisinde yetkililerin nihai karara uygun hareket etmemelerinin AİHS'nin 6/1 maddesinin ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin ihlaline neden olabileceği kanaatine vardığını hatırlatmaktadır (Bkz. örneğin, *Bourdov-Rusya*, başvuru no: 59498/00; *Romachov-Ukrayna*, başvuru no: 67534/01, 27 Temmuz 2004, *Tacea-Romanya*, sözü edilen *Tunç-Türkiye*, başvuru no: 54040/00, 24 Mayıs 2005 ve *Kuzu-Türkiye*; başvuru no: 13062/03, 17 Ocak 2006 ve *Sipchenko-Rusya*, başvuru no: 38368/04, 1 Mart 2007).

AİHM, mevcut davayı incelemiştir ve Hükümet'in farklı bir sonuca ulaşmasını sağlayacak ikna edici hiçbir tespit ve delil sunmadığı kanaatine varmıştır. AİHM, idarenin başvuranlara tapularını vermediğini ve ulusal mahkemelerin de idarenin bu tutumlarını onaylamadığını tespit etmektedir. 18 Kasım 1996 tarihinde, başvuranların talebi üzerine mahkeme, yürütmenin durdurulmasına karar vermiştir. Bu şekilde hareket ederek mahkeme ilk aşamada, başvuranlar lehine geçici bir tedbir almış ve idareden, esas hakkındaki kararı beklerken bu karara uygun davranmasını istemiştir. Ardından sırasıyla 27 Mart ve 16 Nisan 1997 tarihlerinde, mahkeme, esas hakkındaki kararını vermiş ve idarenin tapuların verilmesinin reddine ilişkin işlemleri iptal etmiştir. Sözkonusu nihai ve icrası kabil kararlar, Arif Yerlikaya için 17 Haziran 1999 (Danıştay'ın karar düzeltme başvurusunu reddettiği tarih) tarihinden beri ve Sevil Yerlikaya için 25 Mayıs 1998 tarihinden beri (karar düzeltme başvurusu yapılmadığı için nihai hale gelen Danıştay kararı tarihi) yani sırasıyla sekiz ve dokuz yıldan fazla zamandır halen yerine getirilmemiştir. Sözkonusu ihmalkarlık, AİHM'yi, geçen süre boyunca, mevcut davada verilen nihai kararlara uygun hareket etme hususunda gerekli tedbirleri almayan Türk yetkililerinin, AİHS'nin 6/1 maddesi ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin hükümlerini manasız kıldığı yönünde düşünmeye sevk etmektedir.

Sonuç olarak, sözkonusu hükümler ihlal edilmiştir.

IV. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

1. Maddi tazminat

Başvuranlar, 300.000 Euro maddi tazminat talebinde bulunmaktadırlar.

Hükümet, bu iddialara karşı çıkmaktadır.

AİHM, ihlal tespiti olan bir kararın, Savunmacı Devlet'e, ihlale son verme ve önceki haline gelecek şekilde ihlalin sonuçlarını ortadan kaldırma yükümlülüğü getirdiğini hatırlatmaktadır (*Iatridis-Yunanistan*, (adil tatmin), başvuru no: 31107/96).

AİHM, mevcut davada, başvuranlar lehine verilen nihai yargı kararlarının ifa edilmemesi nedeniyle AİHS'nin 6/1 maddesinin ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin ihlal edildiği tespitine ulaştığını hatırlatmaktadır. Böylece, başvuranlar, meşru olarak beklenti içine girdikleri taşınmazlarının tapularından yoksun bırakılmıştır. Sonuç olarak AİHM, 13 Temmuz 1999 ve 6 Temmuz 1998 tarihlerinde nihai hale gelen kararlar uyarınca başvuranların, halen tapularını elde etme haklarının bulunduğu kanaatindedir. AİHM, AİHS'nin 6. maddesinin ihlal edildiği sonucuna ulaştığında, ilke olarak en uygun telafi yolunun, başvuran için, sözkonusu hükmün gerekleri yerine getirilmiş olsaydı başvuranın içinde bulunacağı duruma olabildiğince tekabül eden bir durum yaratmak olduğu kanaatindedir (Bkz, *Basoukou-Yunanistan*, başvuru no: 3028/03, 21 Nisan 2005; *Ahmet Kılıç-Türkiye*, başvuru no: 38473/02, 25 Temmuz 2006; *Sipchenko-Rusya*; *Piersack-Belçika*, 26 Ekim 1984 tarihi karar; *Gençel-Türkiye*, başvuru no: 53431/99, 23 Ekim 2003). AİHM, ihlal tespitlerini göz önüne alarak, sözkonusu ilkenin mevcut davaya da uygulanabileceği kanaatindedir. AİHM, Savunmacı Devlet'in, gerekli tedbirleri alarak, sırasıyla 27 Mart ve 16 Nisan 1997 tarihli İstanbul İdare Mahkemesi'nin kararlarının (kararlar, sırasıyla 17 Haziran 1999 ve 25 Mayıs 1998 tarihlerinde nihai hale gelmişlerdir) idare tarafından tam olarak ifa edilmesini sağlaması gerektiği kanaatindedir.

2. Manevi tazminat

Başvuranlar, ayrıca manevi tazminat talebinde de bulunmaktadırlar. Başvuranlar, manevi tazminat miktarını AİHM'nin takdirine bırakmaktadırlar.

Hükümet, hiçbir hukuki mesnedi bulunmadığı gerekçesiyle bu iddialara karşı çıkmaktadır.

Hakkaniyete uygun olarak, AİHM, başvuranların her birine 3.000 Euro manevi tazminat ödenmesine karar vermektedir.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuranlar, ulusal mahkemeler ve AİHM önünde yapmış oldukları masraf ve harcamalar için 10.390 Euro talep etmektedirler. Başvuranlar, davalarının hazırlanmasının 21 saatlik bir çalışma gerektirdiğini belirtmekte ve davalarının sunum masrafı olarak 10.000 Euro talep

etmektedirler. Telefon, faks, yazışma, kırtasiye ve çeviri masrafları gibi genel masraflara ilişkin olarak ise başvuranlar 390 Euro talep etmekte ve yapmış oldukları bu harcamaları, makbuzların bir nüshası ile desteklemektedirler.

Hükümet, hiçbir hukuki mesnedi bulunmadığı gerekçesiyle bu iddialara karşı çıkmaktadır.

Konuya ilişkin içtihadını göz önüne alarak, AİHM, tüm yargılama masraf ve giderleri için başvuranlara ortaklaşa olarak 2.000 Euro verilmesinin uygun olacağı kanaatindedir.

C. Gecikme faizi

Gecikme faizi Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı orana üç puanlık bir artış eklenerek belirlenecektir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM, OYBİRLİĞİYLE;

1. Başvuruların *birleştirilmesine*;
 2. Başvuruların *kabuledilebilir* olduğuna;
 3. AİHS'nin 6/1 maddesi ve 1 No'lu Ek Protokol'ün 1. maddesinin ihlal edildiğine;
 4. a) AİHS'nin 44/2 maddesi uyarınca kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde Savunmacı Devlet tarafından, gerekli tedbirleri alarak, sırasıyla 27 Mart ve 16 Nisan 1997 tarihli İstanbul İdare Mahkemesi'nin kararlarının (kararlar, sırasıyla 17 Haziran 1999 ve 25 Mayıs 1998 tarihlerinde nihai hale gelmişlerdir) idare tarafından ifa edilmesinin sağlanmasına;
 - b) Savunmacı Devlet tarafından, yine aynı üç aylık süre içerisinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Yeni Türk Lirasına çevirmek suretiyle;
 - i. başvuranların her birine, 3.000 Euro (üç bin Euro) manevi tazminat *ödenmesine*;
 - ii. başvuranlara ortaklaşa olarak yargılama masraf ve giderleri için 2.000 (iki bin) Euro *ödenmesine*;
 - iii. sözkonusu miktarların her türlü vergiden *muaf tutulmasına*;
 - c) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz *uygulanmasına*;
5. Adil tatmine ilişkin diğer tüm taleplerin *reddine*;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragraflarına uygun olarak 8 Nisan 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

BAŞARAN/Türkiye Davası*

Başvuru No:19878/03

İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan (19878/03) no'lu davanın nedeni T.C. vatandaşları Ayşen Başaran, Şengül Başaran ve Hüseyin Başaran'ın (başvuranlar) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 2 Nisan 2003 tarihinde Temel İnsan Hakları ve Özgürlüklerini güvence altına alan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 34. maddesi uyarınca yapmış oldukları başvurdur.

Başvuranlar, AİHM önünde İstanbul Barosu avukatlarından C. Hortoğlu tarafından temsil edilmektedirler.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuranlar, sırasıyla 1992, 1966 ve 1964 doğumlulardır ve Kırklareli'nde ikamet etmektedirler.

Birinci başvuran Ayşen Başaran, Şengül ve Hüseyin Başaran'ın kızıdır. 27 Nisan 1995 tarihinde, Ayşen Başaran, zatürre tedavisi nedeniyle SSK Lüleburgaz Hastanesi'ne iğne olmuştur. Sözkonusu iğnenin hatalı yapılmasının ardından, Ayşen Başaran'ın sol kolu kangren olmuştur. Ayşen Başaran'ın sol kolu yedi kez ameliyat edilmiş, son olarak da dirsek hizasından kesilmiştir.

A. Ceza Davası

31 Mayıs 1995 tarihinde, Hüseyin Başaran, Fatih Savcılığı'na şikayette bulunmuştur. 2 Haziran 1995 tarihinde, Fatih Savcılığı, *ratione loci* bakımından yetkisi olmadığını açıklamış ve şikayet dilekçesini Lüleburgaz Savcılığı'na göndermiştir. 27 Haziran 1995 tarihinde, Lüleburgaz Savcılığı, istemeden adam yaralamaya sebebiyet vermekten hastane personeli hakkındaki iddianameyi Lüleburgaz Asliye Ceza Mahkemesi'ne sunmuştur. 16 Kasım 1995 tarihinde ilk duruşma gerçekleşmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

18 Ocak 1996 tarihli duruşmada, Asliye Ceza Mahkemesi, Yüksek Sağlık Şurası'ndan bilirkişi raporu istemiş ve sözkonusu rapor 10 Nisan 1996 tarihinde sunulmuştur.

26 Haziran 1996 tarihli duruşmada, Asliye Ceza Mahkemesi, sanıkların beraatına karar vermiştir.

Sözkonusu süre zarfında müdahil tarafı oluşturan Hüseyin Başaran temyize başvurmuştur.

1 Mayıs 1997 tarihinde, Yargıtay, Adli Tıp Kurumu bilirkişi raporu bulunmaması sebebiyle sözkonusu kararı bozmuştur. Temyizden sonraki ilk duruşma 10 Haziran 1997 tarihinde gerçekleşmiştir.

15 Temmuz 1998 tarihinde, Adli Tıp Kurumu raporunu sunmuştur.

9 Aralık 1998 tarihli duruşmada, Asliye Ceza Mahkemesi, ek bilirkişi raporu istemiştir.

2 Mart 1999 tarihli duruşmada, Asliye Ceza Mahkemesi, Adli Tıp Kurumu Genel Kurulu'nun görüşünü istemiştir. 23 Aralık 1999 tarihinde Adli Tıp Kurumu Genel Kurulu, raporunu sunmuştur.

22 Mart 2000 tarihinde Asliye Ceza Mahkemesi, sanıklardan birinin mahkumiyetine karar vermiştir.

21 Haziran 2001 tarihinde, Yargıtay, kararı bozmuştur.

21 Haziran 2001 tarihinde temyiz kararına uygun olarak hareket eden Asliye Ceza Mahkemesi, 23 Nisan 1999 tarihinden önce işlenen bazı suçların hükme bağlanmasının teciline ilişkin 4616 sayılı yasa uyarınca davanın beş yıl süre ile askıya alınmasına karar vermiştir.

8 Kasım 2002 tarihinde, sözkonusu karara yapılan itiraz Kırklareli Ağır Ceza Mahkemesi tarafından reddedilmiştir.

B. Hukuk Davası

25 Nisan 1996 tarihinde, başvuranlar, Lüleburgaz İş Mahkemesi'nde SKK 'ya karşı dava açmışlardır. İlk duruşma 13 Haziran 1996 tarihinde gerçekleşmiştir.

18 Temmuz 1996 tarihli duruşmada, İş Mahkemesi, yukarıda sözü edilen ceza davasının sonucunu beklemeye karar vermiştir. Yedi duruşmanın ardından, 11 Aralık 1997 tarihinde, Mahkeme, *ratione materiae* bakımından yetkisi olmadığını açıklamış ve dosyayı Lüleburgaz Asliye Hukuk Mahkemesi'ne havale etmiştir.

3 Mart 1998 tarihinde, mahkeme, hasar tespiti için bir bilirkişi görevlendirmiştir. Cezai sürece bağlı olarak birçok dava ertelenmiştir.

9 Aralık 1998 tarihli duruşmada, mahkeme, Ayşen Başaran'ın maluliyet oranının tespiti için Adli Tıp Kurumu'ndan ek bilirkişi raporu talep etmiştir.

8 Şubat 2001 tarihinde, mahkeme, Sosyal Sigortalar Kurumu'nu başvuranlara tazminat ödemeye mahkum etmiştir. Sözkonusu iki tarih arasında, mahkeme, ek bilirkişi raporlarının sunulmasını beklemiştir.

5 Kasım 2001 tarihinde, davalının temyiz başvurusu üzerine, Yargıtay, sözkonusu kararı bozmuştur.

5 Mart 2002 tarihli duruşmada, mahkeme, ek bilirkişi raporu talep etmiştir.

30 Nisan 2002 tarihinde, mahkeme, Sosyal Sigortalar Kurumu'nu, olayın meydana geldiği tarihten itibaren hesaplanmak üzere gecikme faizi ile birlikte başvurulara 27 milyar TL'ye yakın tazminat ödemeye mahkum etmiştir.

15 Ekim 2002 tarihinde sözkonusu karar Yargıtay tarafından onanmıştır.

6 Şubat 2003 tarihinde, başvurular, icra dairesi aracılığıyla yaklaşık 128 milyar TL'nin tahsili için idareye çağrıda bulunmuşlardır.

28 Şubat 2003 tarihinde, Sosyal Sigortalar Kurumu, icra dairesine ödemeyi yapmıştır. Vergiler düşüldükten sonra, Sosyal Sigortalar Kurumu, başvurulara, yaklaşık 117 milyar TL (sözkonusu tarihte 68.000 Euro) tutarında tazminat ödemiştir.

HUKUK

I. AİHS'NİN 6/1 MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

AİHS'nin 6/1 maddesi bakımından, başvurular, 4616 sayılı yasa uyarınca ceza davasının beş yıl süre ile askıya alınması nedeniyle, ceza kararı verilmesinin mümkün olmamasından şikayetçidirler. Başvurular ayrıca, sözkonusu iki davanın AİHS'nin 6/1 maddesi ile öngörülen "makul süre" ilkesine riayet etmediğini ileri sürmektedirler.

Hükümet, bu iddialara karşı çıkmaktadır.

A. Kabuledilebilirliğe ilişkin

Ceza davasında karar verilmemesine ilişkin şikayet konusunda AİHM, AİHS'nin 6. maddesinin, başvurulara, üçüncü kişilerin mahkum ettirilmesini sağlama hakkı tanımadığını hatırlatmaktadır (*Perez-Fransa*, başvuru no: 47287/99).

Sonuç olarak, AİHM, AİHS'nin 6. maddesi ile *ratione materiae* bağdaşmadığı gerekçesiyle sözkonusu şikayeti AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. fıkraları uyarınca reddetmektedir.

Mevcut davada yargılama süreleri kapsamında yapılan şikayete ilişkin olarak, Hükümet, iç hukuk yollarının tüketilmediğini savunmakta ve AİHM'den sözkonusu şikayetin kabuledilemez ilan edilmesini talep etmektedir. Hükümet, görüşlerinde, başvuruların AİHM önünde ileri sürdükleri şikayeti ulusal mahkemeler önünde dile getirmediğini belirtmektedir.

Başvurular, Hükümet'in görüşüne karşı çıkmaktadırlar.

Hükümet'in başvuruların etkili iç hukuk yoluna sahip olduklarını ortaya koymaması nedeniyle AİHM, cezai yargılama süresi kapsamında yapılan şikayetlere ilişkin olarak Hükümet tarafından yapılan benzer itirazları daha önce reddettiğini hatırlatmaktadır (*Tendik ve diğerleri*, başvuru no: 23188/02, 22 Aralık 2005; *Yağcı ve Sargın-Türkiye*, 8 Haziran 1995). Mevcut davada Hükümet, AİHM'nin sözkonusu içtihattan ayrılmasını sağlayacak bir görüş sunmamıştır

Bu durumda AİHM, Hükümet'in itirazını reddetmektedir.

AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca, başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esasa ilişkin

Ceza davasında dikkate alınacak süreç 31 Mayıs 1995 tarihinde başlamış ve 8 Kasım 2002 tarihinde sona ermiştir. Dolayısıyla, sözkonusu dava iki kere başvurulmuş iki dereceli mahkemede yaklaşık 7 yıl 6 ay sürmüştür.

Hukuk davasına ilişkin olarak ise dava, 25 Nisan 1996 tarihinde başlamış ve 28 Şubat 2003 tarihinde sona ermiştir. Dolayısıyla dava iki kere başvurulmuş iki dereceli mahkemede yaklaşık 6 yıl 10 ay sürmüştür.

AİHM, yargılama sürecinin makul yapısının dava koşullarını takiben ve mahkeme yerleşik içtihatları, özellikle davanın karmaşıklığı, başvuranın ve yetkili mercilerin tutumu ve ilgililer bakımından davanın önemi dikkate alınarak değerlendirildiğini hatırlatmaktadır (Bkz. diğerleri arasından *Frydlender-Fransa*, başvuru no: 30979/96).

AİHM, daha önce birçok kez mevcut davaya benzer sorunları ortaya koyan davaları incelemiş ve AİHS'nin 6/1 maddesinin ihlal edildiği sonucuna ulaşmıştır (Bkz, sözü edilen *Frydlender*).

Takdirine sunulan unsurların tamamını incelemesinin ardından AİHM, bu davada farklı bir sonuca ulaşmak için Hükümet'in ikna edici hiçbir tespit ve delil sunmadığı kanaatindedir. Konuya ilişkin içtihadını göz önüne alarak AİHM, mevcut davada yargılama sürelerinin çok uzun olduğu ve "makul süre" ilkesinin gereğine riayet etmediği kanaatindedir.

Bu durumda AİHS'nin 6/1 maddesi ihlal edilmiştir.

II. AİHS'NİN 13. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuranlar, AİHS'nin 6/1 maddesi ile güvence altına alınmış olan haklarının ihlal edildiğine ilişkin şikayetlerini dile getirebilecekleri etkili bir iç hukuk yolu bulunmayışından da şikayetçilerdir.

Başvuranlar, AİHS'nin 13. maddesine atıfta bulunmaktadırlar.

Hükümet, sözkonusu şikayet hakkında görüşlerini belirtmemiştir.

A. Kabuledilebilirliğe ilişkin

Ceza davasında karar verilmemesine ilişkin şikayetin kabuledilebilirliği hakkında yukarıda ulaştığı sonucu göz önüne alarak AİHM, bu şikayetin AİHS bakımından savunulabilir olarak değerlendirilemeyeceği kanaatindedir.

Dolayısıyla AİHM, AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. fıkrası uyarınca şikayetin bu kısmını mesnetten yoksun olduğu gerekçesiyle reddetmektedir.

Yargılama süresinin telafisi için iç hukukta etkili başvuru yolunun bulunmadığına ilişkin şikayetin ikinci kısmı ile ilgili olarak, AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca, başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esasa ilişkin

AİHM içtihadına göre, AİHS'nin 13. maddesi, AİHS'nin 6/1 maddesiyle getirilen davaların makul bir süre içerisinde görülmesi yükümlülüğüne yönelik bir ihlal hakkında ulusal bir mahkeme önünde şikayette bulunabilme imkanı tanıyan etkili başvuruyu güvence altına alır (*Kudla-Polonya*, başvuru no: 30210/96).

Yargılanabilir kişilerin iç hukukta sahip oldukları yolların, ileri sürülen ihlalin meydana gelmesini veya devamını önleyebilecek veya halihazırda meydana gelen ihlaller için ilgililere uygun tazmin sağlayabilecek şekilde etkili olup olmadığının tespit edilmesi gerekmektedir (*Hartman-Çek Cumhuriyeti*, başvuru no: 53341/99). AİHS'nin 13. maddesi bu konuda bir seçenek sunmaktadır: bir başvuru, başvuruda bulunulan mahkemelerin kararını hızlandırma ya da önceden meydana gelmiş olan gecikmelerden dolayı yargılanabilir kişiye yeterli tazminat sağladığında "etkilidir" (*Mifsud-Fransa*, başvuru no: 57220/00).

Mevcut davada başvuranlar, Devlet'in, yargılamayı hızlandırmak amacıyla mahkemeler üzerindeki denetim yetkisini kullanması hiçbir başvuru yoluna sahip değillerdi (Bkz, *Tendik ve diğerleri-Türkiye*, başvuru no: 23188/02, 22 Aralık 2005).

Bu durumda, AİHS'nin 6/1 maddesi ile birlikte AİHS'nin 13. maddesi ihlal edilmiştir.

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

A. Tazminat

Başvuranlar, 20.000 Euro maddi zarar ve maruz kaldıkları manevi zarar için 90.000 Euro talep etmektedir.

Hükümet, sözkonusu taleplere karşı çıkmaktadır.

AİHM, tespit edilen ihlal ile iddia edilen maddi tazminat arasında illiyet bağı bulunmadığını gözlemlemekte ve sözkonusu talebi reddetmektedir. Buna karşın, AİHM, Ayşen Başaran'a 9.000 Euro ve Şengül Başaran ve Hüseyin Başaran'a ortaklaşa olarak 9.000 Euro ödenmesi gerektiği kanaatinde.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuranlar, AİHM önünde yapmış oldukları yargılama masraf ve giderleri için 18.000 Euro talep etmektedirler. Ancak başvuranlar, bu bağlam hiçbir belge sunmamışlardır.

Hükümet, çok fazla olduğuna hükmettiği sözkonusu talebi reddetmesi için AİHM'ye çağrıda bulunmaktadır.

AİHM içtihadına göre bir başvuran yargılama masraf ve giderlerinin geri ödemesini ancak gerçekliği, gerekliliği ve makul oranda oldukları ortaya konulduğu sürece elde edebilir. Mevcut davada, sahip olduğu unsurları ve yukarıda sözü edilen kriterleri göz önüne alarak, başvuranların, iddialarını destekleyici hiçbir belge sunmamaları nedeniyle AİHM, AİHM önünde yargılama masraf ve giderlerine ilişkin olarak yapılan talebi reddetmektedir.

C. Gecikme faizi

Gecikme faizi Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı orana üç puanlık bir artış eklenerek belirlenecektir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM, OYBİRLİĞİYLE,

1. Yargılama süresinin çok uzun olması ve bu konuda başvuruda bulunabilecek iç hukuk yolu bulunmaması kapsamında yapılan şikayetlere ilişkin başvurunun *kabuledilebilir* olduğuna;
2. Başvurunun geri kalan kısmının *kabuledilemez* olduğuna;
3. AİHS'nin 6/1 maddesinin *ihlal edildiğine*;
4. AİHS'nin 13. maddesinin *ihlal edildiğine*;
5. a) AİHS'nin 44/2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, miktara yansıtılabilecek her türlü vergiden muaf tutularak ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden YTL'ye çevrilmek üzere, Savunmacı Devlet tarafından Ayşen Başaran'a 9.000 Euro (dokuz bin Euro) ve Şengül Başaran ve Hüseyin Başaran'a ortaklaşa olarak 9.000 Euro (dokuz bin Euro) manevi tazminat *ödenmesine*;
b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapılmasına kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz *uygulanmasına*;
6. Adil tatmine ilişkin diğer tüm taleplerin *reddine*;

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragraflarına uygun olarak 22 Temmuz 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

TALEGHANI VD/Türkiye*

Başvuru No. 34202/07

Strazburg

6 Kasım 2007

OLAYLAR

Başvuranlar Roza Taleghani, Danial Muhammad Albeygi, Nona Muhammad Albeygi ve Mina Samsami sırasıyla 1973, 1977, 1994 ve 1948 doğumlu İran vatandaşlarıdır ve halen Avusturya'da yaşamaktadır. Mahkeme önünde Ankara barosu avukatlarından M. Demir ve S. Efe tarafından temsil edilmektedirler.

29 Mayıs 2007'de ilk üç başvuran, İran'dan kaçmış ve yasadışı yollarla Türkiye'ye giriş yapmıştır. Dördüncü başvuran; ikinci başvuranın annesi, üçüncü ve dördüncü başvuranların büyükannesidir. Avusturya'da yaşamaktadır. 5 Haziran 2007'de Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği, ilk üç başvuranın taleplerini incelemeyi kabul etmiş ve onlara sığınmacı belgeleri vermiştir. 2007 senesi Temmuz ayında Türkiye'deki Avusturya Konsolosluğu yetkilileri başvuranlar için giriş vizeleri çıkarmıştır.

Bu esnada başvuranlar, Türkiye'ye yasadışı yollardan girmiş olmaları nedeniyle çıkış vizesi alamamıştır.

9 Ağustos 2007'de başvuranların avukatları, AIHM İç Tüzüğü'nün 39. maddesine dayanarak Mahkeme'den, 20 Temmuz 2007'de göz altına alınan ilk üç başvuranın İran'a olası şekilde sınırdışı edilmelerini engellemesini istemiştir. 14 Ağustos 2007'de davanın gönderildiği Daire'nin Başkanı, 39. madde bağlamındaki talebi reddetmiş ancak Daire Yazı İşleri Müdürü'ne 40. madde uyarınca, başvuruyu davalı Hükümet'e bildirme yetkisini vermiştir.

Belirsiz bir tarihte ilk üç başvuran serbest bırakılmıştır. 4 Eylül 2007'de Avusturya'ya hareket etmişlerdir.

ŞİKAYETLER

Başvuranlar esasen, ilk üç başvuranın İran'a sınırdışı edilmelerinin AIHS'nin 3. maddesini ihlal edeceği hususunda şikayette bulunmuştur. Ayrıca şikayetlerini AIHS'nin 5. maddesine dayandırmışlardır.

HUKUK

17 Eylül 2007'de başvuranların avukatları AIHM'ye başvuranların Avusturya'ya gitmek üzere Türkiye'yi terk ettiklerini ve bu nedenle, Türk makamlarının göstermiş olduğu destekten ötürü davalarından vazgeçmek istediklerini bildirmiştir.

21 Eylül 2007'de Hükümet, bu bilgiyi doğrulamış ve AIHS'nin 37/1. maddesinin (c) paragrafı bağlamında davayı incelemeye devam etmenin haklı bir gerekçesi olmaması nedeniyle AIHM'den, davayı kayıttan düşürmesini istemiştir.

AIHM bu şartlar altında başvuranların AIHS'nin 37/1. maddesinin (a) paragrafı bağlamında davalarına daha fazla devam etmek istemediklerinin kabul edilebileceği kanısındadır. Ayrıca, AIHS'nin 37/1. maddesine uyarınca *in fine (diğer hususlar meyanında)*, AIHS ve Protokolleri'nde tanımlanan insan haklarına saygı hususunda, davanın incelenmesine devam edilmesini gerektiren özel koşulların mevcut olmadığı sonucuna varmıştır. Yukarıda kaydedilenler ışığında, davanın kayıttan düşürülmesi uygun görülmüştür.

BU GEREKÇELERE DAYANARAK, AIHM OYBİRLİĞİ İLE

Davanın kayıttan düşürülmesine karar vermiştir.

S. DOLLÉ
Katip Yardımcısı

F. TULKENS
Başkan

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Tebliğler

Maliye Bakanlığından:

PARASAL SINIRLAR VE ORANLAR HAKKINDA GENEL TEBLİĞ (SAYI: 2010/1)

1. Giriş

(1) Başta 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu olmak üzere çeşitli mevzuat ve düzenlemeler gereğince, uygulanacak parasal sınırlar, faiz oranları, alındı birim fiyatları bu Tebliğ eki tablolarda gösterildiği şekilde tespit edilmiştir.

2. Merkezî Yönetim Muhasebe Yönetmeliğine tabi işlemler

2.1. Kasa işlemleri

(1) Merkezî Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 12 nci maddesi ile Muhasebe Yetkilisi Mutemetlerinin Görevlendirilmeleri, Yetkileri, Denetimi ve Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 9 uncu maddesi gereğince, genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerine hizmet veren muhasebe birimlerince kasadan yapılacak ödeme sınırı; Tablo I'in kasa işlemleri bölümünde gösterilmiştir.

(2) Merkezî Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 12 ve 27 nci maddeleri gereğince ertesi gün yapılacak ödemeleri karşılamak üzere ve kişi malı emanet dövizlerden kasada bulundurulacak miktarlar ile T.C. Ziraat Bankası şubesi bulunmayan ilçelerde gerekli güvenlik önlemleri alınmak şartıyla vezne de bulundurulacak azami miktar Tablo I'in kasa işlemleri bölümünde gösterilmiştir.

(3) Tebliğ eki tabloda kasa işlemleri bölümünde gösterilen parasal sınırların yetersiz kalması durumunda, muhasebe birimlerinin gerekçeli başvuruları üzerine Bakanlığımızca (Muhasebat Genel Müdürlüğü) tespit edilen sınırlar uygulanacaktır.

2.2. Banka işlemleri

(1) Merkezî Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 524 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi gereğince, Tek Hazine Hesabı sistemine tabi olan muhasebe birimlerinin toplu ödemelerde bankaya önceden haber vermeleri gereken tutar Tablo I'in banka işlemleri bölümünde gösterilmiştir.

(2) Bu tutarın altındaki ödemeler için bankanın önceden haberdar edilmesi ve mutabakat sağlanması zorunlu değildir.

2.3. Kaybedilen alınlara ilişkin işlemler

(1) Muhasebe birimlerince, her ne suretle olursa olsun alınan para ve değerlere karşılık verilmiş olan alınlardan kaybedilmiş olanlar için ilan verilmesi gereken tutar, Merkezî Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 528 inci maddesi gereğince, Tablo I'in kaybedilen alınlara ilişkin işlemler bölümünde gösterilmiştir.

3. Muhasebe Yetkilisi Mutemetlerinin Görevlendirilmeleri, Yetkileri, Denetimi ve Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğe tabi işlemler

3.1. Muhasebe yetkilisi mutemedi işlemleri

(1) Muhasebe Yetkilisi Mutemetlerinin Görevlendirilmeleri, Yetkileri, Denetimi ve Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 7 nci maddesi uyarınca, muhasebe birimleri dışında görev yapan muhasebe yetkilisi mutemetleri tarafından 7 günlük süre beklenilmeksizin muhasebe birimi veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarı ile mahkeme başkanlıkları, icra ve iflas daireleri ve izale-i şüyu memurluklarındaki muhasebe yetkilisi mutemetlerince, 492 sayılı Harçlar Kanununun eki (1) ve (3) sayılı tarifelere göre makbuz karşılığı tahsil edilip, 7 günlük süre beklenilmeksizin muhasebe birimi veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarı, Tablo I'in muhasebe yetkilisi mutemedi işlemleri bölümünde gösterilmiştir.

(2) Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinde görev yapan muhasebe yetkilisi mutemetleri için yukarıda belirtilen sınırın yetersiz kalması durumunda, gerekçeli tekliflerle Bakanlığımıza (Muhasebat Genel Müdürlüğü) başvurularak alınacak izne göre işlem yapılacaktır. Bu teklif yazısında muhasebe yetkilisi mutemedinin son iki ayda muhasebe veznesine yatırdığı tutarlar ve yatırılma tarihleri de belirtilecektir.

3.2. Trafik para cezası tahsil eden görevlilerle ilgili işlemler

(1) Trafik para cezasını tahsil edecek muhasebe yetkilisi mutemetleri ile ilgili işlemler, 27/1/1989 tarihli ve 20062 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Trafik Para Cezalarının Tahsilinde ve Takibinde Uygulanacak Esas ve Usuller ile Kullanılacak Belgeler Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre yürütülecektir. Bu görevliler için belirlenen 7 ve 3 günlük süreler beklenmeksizin muhasebe biriminin veznesine teslim edilmesi gereken tahsilat tutarları, Tablo I'in trafik para cezasını tahsil eden muhasebe yetkilisi mutemetleri bölümünde gösterilmiştir.

3.3. Yetkili memurlarla ilgili işlemler

(1) 8/6/1988 tarihli ve 19836 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Pul ve Değerli Kağıtların Bayiler ve Yetkili Memurlar Vasıtası ile Sattırılmasına ve Bayilere Satış Aidatı Verilmesine Dair Yönetmeliğin 12 nci maddesi hükümleri çerçevesinde değerli kağıt verilen yetkili memurlar tarafından 15 günlük süre beklenilmeksizin muhasebe biriminin veznesine teslim edilmesi gereken satış hasılatı tutarı Tablo I'in yetkili memurlarla ilgili işlemler bölümünde gösterilmiştir.

4. Muhasebe Yetkilisi Adaylarının Eğitimi, Sertifika Verilmesi ile Muhasebe Yetkililerinin Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik hükümleri gereğince yardımcılara devredilecek görev ve yetkiler

(1) Anılan Yönetmeliğin 26 ncı maddesi gereğince, görev, yetki ve sorumlulukların yardımcılara devredilmesinde Tablo I'in C bölümünde gösterilen parasal sınırlar dikkate alınacaktır.

5. Kaybolan faturalarla ilgili işlemler

(1) Merkezî Yönetim Harcama Belgeleri Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde kamu idarelerince alınan mal, hizmet ve yapım işleri karşılığında özel kişiler tarafından düzenlenen faturaların kaybedilmesi halinde, noter onaylı fatura örneklerinin kabul edileceği fatura tutarı Tablo I'in D bölümünde gösterilmiştir.

6. Taşınırların kayıtlardan çıkarılması

(1) Taşınır Mal Yönetmeliği hükümlerine göre, taşınırların devir, imha, hurdaya ayırma, satış ve terkini suretiyle kayıtlardan çıkarılmasında Tablo I'in E bölümünde gösterilen parasal sınırlar dikkate alınacaktır. Taşınırların kayıtlardan çıkarılması, belirlenen limitler dahilinde harcama yetkilisinin, limit üzerinde olanlar ise ilgili üst yöneticinin onayı ile yapılacaktır.

(2) Devir, satış, imha, hurdaya ayırma ve terkin işlemlerinin birden fazla taşınırı ihtiva etmesi halinde söz konusu limitler taşınır bazında değil, işlem bazında uygulanacaktır.

7. Ön ödeme işlemleri

(1) Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerince Bakanlığımız izni aranmaksızın açılacak krediler ile Bakanlığımız iznine tabi olan kredi tutarları Tablo II'nin A bölümünde, merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerince harcama yetkilisi mutemetlerine verilebilecek avans sınırı Tablo II'nin B bölümünde gösterilmiştir.

(2) Merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinden Tablo II'nin C bölümünde gösterilenler, kendileri için belirlenen sınır dahilinde avans verebileceklerdir.

(3) Milli İstihbarat Teşkilatı mutemetleri ile dış temsilcilikler emrine ve askerî daireler mutemetlerine verilecek avans sınırları Tablo II'nin D, E ve F bölümlerinde gösterilmiştir. Belirlenen sınırların üzerinde avans verilmesine ihtiyaç duyulması halinde, gerekçeleriyle birlikte Bakanlığımıza başvurularak izin alınması gerekir.

(4) Milli Savunma Bakanlığına bağlı birlik ve kurumlardan “Tümen ve daha üst birlikler ile eşiti kurum ve kuruluşlar” kapsamına giren askerî birimler Tablo III’te gösterilmiştir. Bunların dışında kalan birlikler, “Tugay ve eşitine kadar olan askerî kurum ve kuruluşlar” kapsamında sayılacaktır.

8. Muhasebe kayıtlarından çıkarılacak alacaklar

(1) 6183 sayılı Kanununun 106 ncı maddesi gereğince, yapılacak takip sonunda tahsili imkansız veya tahsili için yapılacak giderlerin alacaktan fazla bulunduğu anlaşılan 213 sayılı Kanun kapsamına giren amme alacakları ile diğer amme alacaklarından, amme idarelerinde terkin yetkisini haiz olanlar tarafından tahsil zamanaşımı süresi beklenilmeksizin terkin olunabilecek miktarlar Tablo IV’de gösterilmiştir.

(2) Yılları merkezî yönetim bütçe kanunlarında hüküm bulunması koşuluyla; 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Kanun kapsamında izlenen alacakların dışında kalan alacaklardan, tahsili için yapılacak takibat giderlerinin asıl alacak tutarından fazla olacağı anlaşılanlardan tutarı Tablo IV’de gösterilen miktara kadar olanlar kayıtlardan çıkarılır. Ancak, bu alacaklardan davaya veya icraya intikal etmiş olanların kayıtlardan çıkarılması için, genel bütçeli idarelerce 8/1/1943 tarihli ve 4353 sayılı Kanun hükümlerine göre, kapsamdaki diğer kamu idarelerinde ise özel mevzuatlarındaki hükümlere göre yetkili merciden takipten vazgeçme onayı alınması gerekir.

(3) 5018 sayılı Kanununun 79 uncu maddesi hükmü gereğince, genel bütçe muhasebe birimlerinin hesaplarında kayıtlı olup zaruri veya mücbir sebeplerle takip ve tahsil imkanı kalmadığı tespit edilen kamu alacaklarından tutarı Tablo IV’de gösterilen miktara kadar olanların, idarelerince 4353 sayılı Kanun hükümlerine göre yetkili merciden alınacak takipten vazgeçme onayına dayanılarak, kayıtlardan çıkarılması uygun görülmüştür. Diğer idarelerin hesaplarında kayıtlı söz konusu tutara kadar olan kamu alacaklarının kayıtlardan çıkarılmasına üst yöneticiler yetkilidir.

(4) Söz konusu alacakların kayıtlardan çıkarılmasına ilişkin muhasebeleştirme belgesi ekine, gerekenler için takipten vazgeçme onayı ile tahsil edilebilmesi için yapılan adres tespiti ve malvarlığı araştırmalarına ilişkin yazışmaların konusunu, tarih ve sayısını gösterir bir dizi pusulası bağlanır.

9. Faiz oranları

(1) Genel hükümlere göre takip edilerek tahsil olunacak kişilerden alacaklara 4/12/1984 tarihli ve 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanun hükümlerine göre uygulanacak kanuni faiz oranları ile temerrüt faizi oranları, yıllar itibarıyla Tablo V’de gösterilmiştir.

(2) Ancak, Sayıştay ilamları ile tazminine karar verilenler için hesaplanan faiz tutarı, 832 sayılı Sayıştay Kanununun 64 üncü maddesi hükmünde aksine bir düzenleme yapılmadığı sürece, borç tutarının %10 unu geçemeyecektir.

10. Alındılar ve alındı birim fiyatları

(1) Bakanlığımızca bastırılan ve genel bütçe kapsamı dışındaki idareler ile döner sermaye ve fonlar tarafından mevzuatları gereğince kullanılması gereken alındıların birim satış fiyatları Tablo VI’da gösterilmiştir.

11. Kaldırılan düzenlemeler

(1) 14/2/2009 tarihli ve 27141 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2009/1 sıra no.lu Parasal Sınırlar ve Oranlar Hakkında Genel Tebliğ değişiklikleri ile birlikte yürürlükten kaldırılmıştır.

12. Yürürlük

(1) Bu Tebliğ, yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

(2) Tebliğ olunur.

[R.G. 29 Ocak 2010 – 27477]

— • —

Maliye Bakanlığında:

**2010 YILI MERKEZİ YÖNETİM BÜTÇE UYGULAMA TEBLİĞİ
(SIRA NO: 6)**

9/1/2010 tarihli ve 27457 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan (3) Sıra No’lu 2010 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Tebliği gereğince, ilgili idarelerce hazırlanarak Bakanlığımıza gönderilen ve Bakanlığımızca vize edilen ayrıntılı harcama programı (AHP) ve ayrıntılı finansman programının (AFP) uygulanması ve ödeneklerin uygulanmakta olan ekonomik programın ilke ve hedefleri ile uyum içinde kullanılması için gerekli esas ve usuller aşağıda belirtilmektedir.

I- Ortak Hükümler

1) İdareler, uygulanmakta olan ekonomik programın aksamaması ve ilave nakit ihtiyacına yol açılmaması için, harcamalarını vize edilen AHP ve AFP’lere uygun olarak gerçekleştireceklerdir.

2) Vize edilen cetvellerde yer alan ödenekler, idarelerin üçer aylık dönemler itibariyle kullanabilecekleri tutarlardır. Dönemleri içinde kullanılmayan tutarlar takip eden üçer aylık dönemlerde kullanılabilir. Ancak, takip eden dönemlere ilişkin ödenekler süresinden önce kesinlikle kullanılmayacaktır.

3) İdareler, tertipler bazında her üç aylık dönemde herhangi bir talimat beklemeksizin bu ödenekler için ödenek gönderme belgesi düzenleyebileceklerdir.

4) Üst yönetici ve harcama yetkilileri, AHP ve AFP’lerin temel amacının aylık nakit planlaması olduğu bilinciyle hareket edecekler ve ödemelerin her üç aylık dönem içinde aylara dengeli olarak dağıtılmasına özen göstereceklerdir.

5) Bloke tutularak AHP ve AFP’lere bağlanmayan ödenekler, bütçe uygulamalarındaki gelişmeler dikkate alınarak Bakanlığımızca kullanılabilir.

6) İhale işlemlerinde bütçelerin ilgili tertiplerinde yer alan başlangıç ödenekleri dikkate alınarak taahhüde girişilebilir. Ancak, şartname ve sözleşmelere Bakanlığımızca vize edilen AHP ve AFP’deki ödenek dağılımına göre harcama yapılacağına ilişkin hüküm konulacaktır.

7) Geçici işçi ödenekleri, Bakanlığımızca vize edilen aylık dağılım cetvellerine göre kullanılacaktır.

8) İdareler seyyar görev tazminatına ilişkin vize taleplerinde, ödenek ile gün ve kadro sayısı arasındaki bağlantıyı kuracaklar, "03.3.5- Yolluk Tazminatları" kodundaki ödeneğin diğer ekonomik kodlar için kullanılmamasına özen göstereceklerdir. Vize edilen adam/gün sayısının üzerinde görevlendirme yapılmayacaktır.

9) Devam eden temizlik işleri kapsamında bir önceki yılda çalıştırılan işçi sayısı 2010 yılında arttırılmayacaktır. Ancak, bütçelerinde bu amaçla tertiplenen başlangıç ödeneğinin aşılması ve ilave ödenek talep edilmemesi kaydıyla, yeni birimlerin faaliyete geçmesi veya temizlenecek hizmet alanlarının bir önceki yıla göre artış göstermesi hallerinde mevcut temizlik işleri kapsamında çalıştırılan işçi sayısında artışa gidilebilecektir.

II- Özel Hükümler

A) Genel Bütçe Kapsamındaki İdareler ile Hazine Yardımı Alan Özel Bütçeli İdareler

1) Yükseköğretim kurumları, Bakanlığımızca vize edilen AFP’lere uygun olarak, harcama birimleri düzeyindeki finansman programı detaylarını 31/1/2010 tarihine kadar e-bütçe sistemine girerek onaylayacaklardır.

AFP tekliflerini “Birim Düzeyinde” menüsüne giriş yaparak oluşturan yükseköğretim kurumları, aynı menünün “AFP Taslak” bölümündeki “2010 Kurum AFP'sine Göre” seçeneği yardımıyla AFP (Birim Detay) girişini yapabileceklerdir.

2) Vize edilen cetvellerde yapılacak her türlü değişiklik işlemi Bakanlığımızca gerçekleştirilecektir. Bu kapsamda idareler zorunlu ve acil durumlarda Strateji Geliştirme Başkanlıkları/Daire Başkanlıkları/Müdürlükleri aracılığıyla Bakanlığımızca vize edilen cetveller üzerinden revize talebinde bulunabileceklerdir. İdareler, revizeyi gerektiren detaylı hizmet gerekçeleriyle birlikte diğer bilgi ve belgeleri talebe ekleyerek değerlendirilmek üzere Bakanlığımıza iletileceklerdir.

B) Hazine Yardımı Almayan Özel Bütçeli İdareler, Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar

1) Bu idareler tarafından hazırlanan ve onaylanan AFP'lerde yapılacak revize işlemlerinin tümü ilgili idarelerce sonuçlandırılacaktır. Yapılan revize işlemini müteakip Bakanlığımıza bilgi verilecektir.

C) Sosyal Güvenlik Kurumları

1) Bu idareler tarafından hazırlanan ve onaylanan AFP'lerde yapılacak değişikliklerin tümü ilgili idarelerce sonuçlandırılacaktır. Yapılan revize işlemini müteakip Bakanlığımıza bilgi verilecektir.

2) Genel bütçe kapsamındaki idarelerin bütçelerinden Sosyal Güvenlik Kurumlarına yapılacak transferlere ilişkin talepler; gider, gelir ve finansman durumları ile gerek görülen diğer bilgi ve belgelerle birlikte değerlendirilmek üzere Bakanlığımıza iletilecektir.

Tebliğ olunur.

[R.G. 29 Ocak 2010 – 27477]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

ADALET BAKANLIĞINA AİT DEPO VE GARAJLARDA MUHAFAZA EDİLEN MAHCUZ MALLAR İÇİN ALINACAK ÜCRET TARİFESİ HAKKINDA TEBLİĞ

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) İcra dairelerince hacz edilen ve Adalet Bakanlığının depo ve garajlarında muhafaza edilen mahcuz mallar için alınacak ücret hususunda bu Tebliğde düzenlenen Tarife hükümleri uygulanır.

(2) Adalet Bakanlığı veya Adalet Teşkilatını Güçlendirme Vakfınca mahcuz malların muhafazası için depo ve garajlar açılıncaya kadar, özel depo ve garajlarda da, bu Tebliğde düzenlenen Tarife hükümleri uygulanır.

Hukuki dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ; 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanununun 88 inci maddesinin dördüncü fıkrası ile 17/7/2003 tarih ve 4949 sayılı Kanunun 105. maddesi ile eklenen geçici 4 üncü maddesi ve 13/7/1987 tarihli ve 19516 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Mahcuz Malların Muhafaza Edileceği Adalet Bakanlığı Depo ve Garajlarının Çalıştırılmasına Dair Yönetmeliğin 28 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Muhafaza ücretinin hesabı

MADDE 3 – (1) Adalet Bakanlığının depo ve garajlarındaki mahcuz malın muhafaza ücreti, o malın satışa esas alınacak değeri üzerinden günlük binde bir olarak hesap edilir. Ancak yapılacak hesaplamalarda mahcuz malın hacmi iki metre küpün üzerinde ise belirlenecek ücretlere binde bir oranında ilave yapılabilir.

(2) Bu yerlerde muhafaza edilen mahcuz motorlu araçlar için maktu olarak;

- a) İş makinelerinden 7,40 TL
 - b) Otobüs ve kamyonlardan 5,30 TL
 - c) Minibüs, midibüs ve kamyonetlerden 3,90 TL
 - d) Diğer binek ve yük vasıtalarından 2,85 TL
- günlük ücret alınır.

(3) Ancak, altı aydan sonraki muhafaza süresi için bu ücretler 1/2 oranında uygulanır.

(4) Ücretin hesabında muhafazanın hitam bulunduğu gün nazara alınmaz.

Muhafaza ücretinin azami haddi

MADDE 4 – (1) Muhafaza müddeti hitamında bu Tarifenin üçüncü maddesi uyarınca hesap edilecek ücret, mahcuz malın satışa esas alınacak değerinin yüzde otuzunu geçemez. Ancak mahcuz malın takdir edilen değeri beş bin yüz doksan liranın üzerinde ise, beş bin yüz doksan liranın üzerindeki meblağ için hesap edilecek ücret, aşan miktarın yüzde onbeşini geçemez.

Muhafaza ücretinin alınması

MADDE 5 – (1) Muhafaza ücreti ilgili icra dairesince muhafaza hitamında bu Tarifeye göre hesap edilip, bu hususta alacaklıdan peşin alınan avanstan karşılanır ve bu suretle tahsil edilen ücret en geç onbeş gün içinde Maliye veznesine ilgili icra dairesince yatırılır ve keyfiyet depo ve garaj memurluğuna yazı ile bildirilir.

Yürürlük

MADDE 6 – (1) Bu Tebliğ 24/2/2010 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 7 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

[R.G. 7 Şubat 2010 – 27486]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

2010 Yılı Noterlik Ücret Tarifesi

Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğünden:

2010 YILI NOTERLİK ÜCRET TARİFESİ

Noter ücreti:

Madde 1 - Noterler, yaptıkları işlemlerden Harçlar Kanunu'na göre aldıkları harçların yüzde otuzu oranında noter ücreti alırlar.

Bu ücret, bir noterlik işleminde 1.98-TL. dan az olamaz.

Bu suretle hesaplanan ücret miktarlarında (0.5-KR'nın) yarım kuruşun altındaki değerler dikkate alınmaz.

Düzenleme ücreti :

Madde 2 - Noterler, yaptıkları vasiyetname ve vakıf senedi düzenlemesinden 90.05 -TL. düzenleme ücreti alırlar.

Bu işlemlerden vazgeçme veya bunların feshi, iptali ve değiştirilmesi yukarıda belirtilen ücretin üçte biri oranında ücrete tabidir. Düzenleme ücreti alınması gereken bir işlemde hesap edilecek noter ücreti ile düzenleme ücretinden hangisi fazla ise o ücret alınır.

Yazı ücreti :

Madde 3 - Noterler, her ne suretle olursa olsun yazdıkları kağıtların dairede kalan nüshası ile iş sahibine verilen asıl ve örneklerinin her sayfasından 2.69-TL. yazı ücreti alırlar.

Yukarıdaki fıkrada gösterilen kağıtların örneklerinin iş sahibinin istek ve onayı üzerine, noterlik dairesinde fotokopi yoluyla çıkartılması halinde, bu örneklerin her sayfası da aynı ücrete tabidir

Özel kanunlarında harç, damga vergisi ve resimden muaf tutulan işlemleri noter yazdığı takdirde, yukarıdaki fıkra hükmü gereğince yazı ücreti alınır.

Tanıklık ve onama şerhlerinden yazı ücreti alınmaz.

Çevirme ücreti :

Madde 4 - 1512 sayılı Noterlik Kanunu'nun 103. maddesi hükmü uyarınca, noter tarafından bir dilden diğer dile, bir yazıdan diğer yazıya çevrilen veya çevrilen kağıtların her sayfasından 22.54-TL. çevirme ücreti alınır.

Bir dilden diğer dile veya bir yazıdan diğer yazıya çevrilen veya çevrilen kağıtların 10 veya daha az satırı içeren sayfalarından birinci fıkrada gösterilenin yarısı kadar ücret alınır.

Karşılaştırma ücreti :

Madde 5 - Dışarıda yazılıp onama veya tebliğ için noterliğe getirilen kağıtların karşılaştırılmasından (Asıllar hariç) sayfa başına 2.69-TL. ücret alınır.

Özel kanunlarında harç, damga vergisi ve resimden muaf tutulan işlemlerden de bu ücret aynen alınır.

Tescil ücreti :

Madde 6 - Kanun uyarınca tescili gereken işlemlere ait kağıtlardan, işlem başına maktu olarak 86-KR. tescil ücreti alınır.

Emanetlerin saklanması ücreti :

Madde 7 - Noterler, saklayacakları emanetler için (emanet ister eşya, isterse kıymetli evrak olsun) maktu olarak yıllık 6.30-TL. ücret alırlar. Tutanakta yazılı emanetler birden fazla olsa dahi, tek saklama ücreti alınır.

Emanetlerin saklanması ayrıca gideri gerektirmekte ise noter, birinci fıkra uyarınca alacağı ücretten başka, bu sebeple yapacağı gerçek gideri de ilgisinden alır. Emanetler birden fazla kişilere ait ise, emanetlerin miktarına ve kapladığı yere göre, gider aralarında paylaşılır.

Saklama süresi kanunca belirtilmiş olan hallerde ücret, belirtilen süre için peşin olarak alınır. Saklama süresi kanunca belli olmayan emanetlerin ücreti, her yıl peşin olarak alınır.

Noterin değişmesi halinde, ayrılan noter, aldığı saklama ücretinden geriye kalan süreye ait tutarı yeni notere devreder.

Harç, damga vergisi ve resimden muaf işlemlerle kamulaştırma tebliğlerinde noter ücreti :

Madde 8 - Noterler, özel kanunlarında harç, damga vergisi ve resimden muaf olduğu belirtilen, ancak değer içeren işlemlerden, harç alınmış olsa idi alınması gereken harcın yüzde onu oranında noter ücreti alırlar. Değer içermeyen bu çeşit işlemler dolayısıyla noterler onadıkları her imza için 2.28-TL. ücret alırlar.

Özel kanunlarında harç, damga vergisi ve resimden muaf olduğu belirtilen ve imza onaylamasını gerektirmeyen protesto, ihtarname, ihbarname işlemlerinde ilgisine tebliğ edilecek her nüsha için 2.28-TL. ücret alınır.

Kamulaştırma Kanunu hükümleri uyarınca yapılacak kamulaştırma tebliğlerinde ilgisine tebliğ edilecek her nüsha için 2.28-TL. ücret alınır.

Defter onaylama ücreti :

Madde 9 - Defterlerin açılış onaylamasından, yüz sayfaya kadar olanlardan (yüz sayfa dahil) 86-KR., yüz sayfadan yukarı her yüz sayfadan da 32-KR. onaylama ücreti alınır. Yüz sayfadan fazla olan defterlerin küsuratı elli sayfaya kadar olursa ücret alınmaz. Elli ve daha fazla olursa 32-KR. ücret alınır.

Ara ve kapanış onaylamalarında maktu olarak 32-KR. ücret alınır.

Özel kanunlarına göre harç, damga vergisi ve resimden muaf olanlara ait defterlerin onaylamasından da, yukarıdaki fıkralar uyarınca ücret alınır.

Bildirim yazı ücreti :

Madde 10 - Noterler, kanunda öngörülen bildirim yükümlülükleri doğrultusunda yazacakları her yazı için 86-KR. bildirim yazı ücreti alırlar.

Yol ödeneği :

Madde 11 - Noterler ve imzaya yetkili vekilleri, noterlik dairesi dışında iş yapmak veya Noterlik Kanunu'nun 55 inci maddesi hükmü uyarınca evrak ve defterleri götürmek için daireden ayrıldıklarında gerekli yol giderlerinden başka her işten, her gün için 10.80-TL. yol ödeneği alırlar.

Noterlik dairesi dışında piyango, özel ve resmî kuruluşların kur'a, seçim ve toplantılarında hazır bulunarak; tutanak düzenlemeleri halinde, noterler ve imzaya yetkili vekilleri gerekli yol giderlerinden başka her işten, her gün için 99.10-TL. yol ödeneği alırlar.

Aracılık ücreti :

Madde 12 - Aracı noter, işin gerektirdiği her türlü giderden başka, her işlem için maktu olarak 61-KR. aracılık ücreti alır.

Yürürlük tarihi :

Madde 13 - Bu tarife, 1512 sayılı Noterlik Kanunu'nun değişik 112. maddesi uyarınca hazırlanmış olup, 1 Mart 2010 tarihinden itibaren uygulanır.

[R.G. 12 Şubat 2010 – 27491]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığından :

Mersin 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin 1995/985 Esas ve 1996/351 Karar sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 3 Şubat 2010 – 27482]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

Demirci Sulh Hukuk Mahkemesinin 2007/56 Esas ve 2007/290 Karar sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

[R.G. 4 Şubat 2010 – 27483]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

MÜNHAL NOTERLİKLER

2009 yılı gayrisafî gelirleri ve isimleri yazılı olan birinci sınıf Ankara Otuzyedinci Noterliği 1 Nisan 2010 ve Ankara Otuzdördüncü Noterliği 3 Nisan 2010 tarihlerinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

SIRA NO:	NOTERLİĞİN ADI	2009 YILI GAYRİSAFİ GELİRLERİ
1	ANKARA OTUZDÖRDÜNCÜ NOTERLİĞİ	1.774.385,50.-TL.
2	ANKARA OTUZYEDİNCİ NOTERLİĞİ	1.106.383,81.-TL.

[R.G. 9 Şubat 2010 – 27488]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Başbakanlık Vakıflar Genel Müdürlüğünden :

Uluslararası Sağlık Sosyal Dayanışma Vakfı, Ankara 18. Asliye Hukuk Mahkemesinin 03/11/2009 tarihinde kesinleşen 15/09/2009 tarihli ek karar ile 13/04/2009 tarih ve E:2007/447, K:2009/117 sayılı kararına istinaden dağıtılmıştır.

Türk Medeni Kanununun 104. maddesi gereğince ilan olunur.

[R.G. 13 Şubat 2010 – 27492]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

Diyarbakır 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2007/25 esas sayılı dosyasının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

[R.G. 9 Şubat 2010 – 27488]

— • —

OCAK / 2 0 1 0

A) VEFAT EDEN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	29543	Necdet Yakup AKOĞUZ	Ankara Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi	03.01.2010
----	-------	---------------------	----------------------------------	------------

B) İSTİFA EDEN VEYA MESLEKTEN AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	107147	Özden BOYACIOĞLU	Kırıkkale İdare Mahkemesi Üyesi	13.01.2010
2-	95099	ağatay ÇETİN	Özalp Hâkimi	25.01.2010

C) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	32740	Özdal ÖZEREN	Danıştay Tetkik Hâkimi	04.01.2010
2-	21027	Müjdat SARAÇ	Ünye Cumhuriyet Savcısı	11.01.2010

D) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	18747	Ahmet PINAR	Ankara Hâkimi	01.01.2010
2-	19971	Kemal ESKİCİ	İstanbul ocuk Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı	01.01.2010
3-	20605	Fazlı AKSOY	Kocaeli Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı	01.01.2010
4-	21802	Ali ÖZTÜRK	Gebze Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi	01.01.2010
5-	18537	Yunus DERTLİ	Bakırköy Hâkimi	02.01.2010
6-	19440	Mehmet Salim ÖZER	Yargıtay Yirminci Hukuk Dairesi Üyesi	02.01.2010
7-	18363	Ali YURT	Ümraniye Hâkimi	07.01.2010
8-	19719	Ziya Hurşit KARAYURT	İstanbul Cumhuriyet Savcısı	09.01.2010
9-	20750	Mehmet KARAMAN	Bakırköy Hâkimi	10.01.2010
10-	21662	Ferit ALTIN	Beyoğlu Hâkimi	10.01.2010
11-	20354	Şükrü etin ÖZALIN	İstanbul Hâkimi	11.01.2010
12-	23226	Metin GÜNVER	Balıkesir Hâkimi	20.01.2010

